

CHUDAR

(கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்)

வள்ளுவராண்டு: 2013

வெளியீடு:

சுடர்: 3

திலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்

ஒளி: 1

194 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவட்டம்

சித்திரை 1982

கொழும்பு-12.

தொடக்கம்: சித்திரை 1975

தொலைபேசி: 23411

“வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி”

விசக்கரவர்த்தி கம்பன் ‘இராமணம்’ என்ற அற்புத காவியத்தை சிருஷ்டித்தான். அவனின் கதாபாத்திரங்களான இராமரையும் சீதையையும் தெய்வங்களாக நாம் வழிபடுகிறோம்.

இளங்கோ அடிகள் ‘சிலப்பதிகாரம்’ என்ற தெய்வீக இலக்கியத்தை படைத்தார். சிலம்பின் நாயகி கண்ணகிக்கு நாம் கோயில் அமைத்து கும்பிடுகிறோம்.

இப்படி தெய்வீகப் பிறவிகளையே நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்திய கம்பனுக்கும் இளங்கோ அடிகளுக்கும் கொடுக்கும் மதிப்பை விட மேலான ஒரு மதிப்பை — சிறப்பை பாரதிக்கு அளிக்கிறோம்; உலக மகாகவிருளென ஏற்றிப் போற்றுகிறோம். இது ஏன்?

அடிமைத் தனையினின்று மக்களை விடுவிக்க கனல் தெறிக்கும் கவிதைகளை அவன் பாடினான்; விடுதலைப் போரில் மக்களை வீறு கொண்டெழவைக்கும் உணர்ச்சிக்கவிகளை அவன் வடித்தான் அதனால் விடுதலைக்கவியாக புரட்சிக்கவியாக நம் மனங்களில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

அந்த ‘அமரகவி’க்கு விழாவெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நாம் இன்றும் அடிமைத் தனையில் இருந்து விடுபடாமல் இருக்கிறோம்; அந்நியரான சிங்களவரின் ஆட்சிக்குள் அகப்பட்டு அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பாரதிக்கு விழாவெடுத்து அவன் விடுதலை உணர்வு பற்றிப் பேச நமக்கென்ன தகுதியிருக்கிறது?

“என் காலத்தில் நிறைவேறாத தமிழீழம் தம்பி அயிரின் காலத்தில் நிச்சயம் மலரும்” என்று தந்தை செல்வா அன்று கனவு கண்டார். அந்தக் கனவு நனவாகும் என நம்பியிருந்த நாம் நட்பாற்றில் கைவிடப்பட்ட நிலையிலிருக்கிறோம். ஜே. ஆர். கண்ட கனவே நனவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

‘சிங்கள இராசதானியான கோட்டையில் தமது ஆட்சி மன்றத்தை அமைப்பது’ என்ற ஜே. ஆரின் ஆசை நிறைவுறுவதற்கு நம் தலைவர்களும் துணைபோய் விட்டார்கள், எவ்வளவு வெட்கக்கேடு.

“என்று தணியும் இந்த சுதந்திரதாகம்

என்றுமடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்”

“சிங்கள இராசதானியின் ஆட்சிமன்றம் அமைக்கப்படும் போது தமிழ் இராசதானியான சங்கிலியன்தோப்பில் தமிழ் தேசிய மன்றத்தை கூட்டுவோம்”

“தமிழீழத்தை அமைப்பதற்கு அஹிம்சை வழியிலான போராட்டம் பரிகார மளிக்காவிட்டால் இரத்தம் சிந்தி போராடவும் நாம் தயங்கமாட்டோம்”

“அடுத்த பொதுத்தேர்தல் நிச்சயம் சுதந்திர தமிழீழத்திலேயே நடைபெறும்” நம் தலைவர்களின் பழைய வீராவேச வசனங்கள் இன்றும் நம் மனத்தடாகங்களில் பசுமையாக நிறுலாடுகின்றன. நினைவலைகளில் பலமாக எதிரொலிக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு நினைவிருக்குமா?

“கூட்டத்தில் கூடி நின்று கூவிப் பிதற்றலின்றி

நாட்டத்திற் கொள்ளாரடி - கிளியே நாளில் மறப்பாரடி”

*

*

*

*

நெஞ்சில் உரமின்றி நேர்மைத்திறமுமின்றி

வஞ்சனை செய்வாரடி — கிளியே

வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி!

ஈழத்தில் பாரசி இன்றிருந்தால்....!

மதி

ஈழத்தில் பாரசி யின்றிருந்தால்
இன்றே சூரிமைப் புரட்சியெழக்
களத்தில் பதிலுரைக் கத்தான்
கவிதை யுரக்கப் பாடியிருப்பானே!

ஈழத்தில் மூடறக் கிழித்துக்
கையிலெடுத்திடக் குடலை
எழுத்திலுயிர்ப்பா வியற்றி
எம்மிடை வியம்பி யிருப்பானே!

மேடைப் பேச்சு நடிசுராய்
மேல்வண்ணப் பூச்சுக்களாய்
மேனிவளர்திடு மாந்தர்
முகத்தி லுமிழ்ந்து பாடியிருப்பானே!

புற்றுக்கள் தன்னுரி மையெனச்
சீற்றமுறுமவிஷப் பாம்புகளாய்ப்
புகழ்பெறப் புதுவேஷங்கள்போடும்
புல்லர்களைப் புதைத்திடப் பாடியிருப்பானே!

உள்ளவனே யெல்லாம் பெற்றிட
உழைப்ப வனேதுமின்றிவாட
ஆள்பவன் ஆட்சியை வெருடி
வீழ்த்திட வீரமுடன் பாடியிருப்பானே!

ஐனநாயக நாட்டுப் போர்வையுள்
ஐனிக்கு மதிகாரச் சுரண்டலில்
தினமிங்கு தீண்டி வாழ்பவரைத்
தீக்கிரை யாக்கிடப் பாடியிருப்பானே!

வேலியே பயிரை மேய்ந்திட
வேலிகள் போட்டிடு மாட்சியில்
பலிகேட் குமதிகாரப் பேய்களைப்
பாவிலே பாடியோட் டியிருப்பானே!

மனம் விட்டுச் சில வார்த்தைகள்

‘மலையகத்தமிழர்கள் தனித்தேசிய இனமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும்’ என சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இ. தொ. கா. சல சலப்புக் காட்டியது. பின்னர் ஏனோ இக்கோரிக்கை வலுவிழந்து தேய்ந்து கட்டெறும்பானது.

கட்டெறும்பான இக்கழுதை’க்கு மீண்டும் உருவம் கொடுத்து ஆட வைக்கப்பார்க்கின்றனர் — நான்கு பேருக்கு கூடத் தெரியாத சில ‘பிரபலஸ்தர்கள்’ — மலையக இயக்கங்களின் தலைவர்களாம் இவர்கள். அண்மையில் ஒன்றுகூடித் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதோடு அடிக்கடி கூக்குரலிட்டும் வருகிறார்கள்; மலையகத் தமிழ் மக்கள் தனித்தேசிய இனமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டுமாம்;

மலையக மக்களை மலிவு பொருளாக்கி அரசியல் வியாபாரம் நடத்த தலைப்பட்டிருக்கும் இச்சயநலக்கும்பல்களின் இக்கோரிக்கை எத்துணை நயவஞ்சகத் தனமானது. — நகைப்புக்கிடமானது.

“மொரீரியஷிலோ, பிஜித்தீவிலோ அல்லது உலகின் எந்த மூலமுடுக்குகளிலோ தமிழன் வாழ்ந்தாலும் உணர்வால் — உள்ளத்தால் — பண்பாட்டால் — கலாசாரத்தால் அவன் தமிழன் என்ற ஓரினமே” இப்படி பேரறிஞர் அண்ணாமட்டுமல்ல; தமிழை கரைதேற கற்றறிந்த தமிழறிஞர்கள் அத்தனை பேருமே கூறியிருக்கின்றனர். வரலாறும் சரித்திரமும் தமிழின அந்தளவுக்கு ஒன்றிப் பிணைத்திருக்கிறது.

தனிமொழி — தனிப்பிரதேசம், தனி கலாசாரம், தனிப்பண்பாடுகள் உள்ள ஒரு இனமே தனித் தேசிய இனமென்ற தகுதியை — அந்தஸ்தை பெறமுடியுமென்று மாமேதை வெனின் கூட வரையறுத்துக்கூறியிருக்கிறார்.

இந்த வகையில், தமிழ்மொழியையே தம் தாய்மொழியாகக் கொண்டு பேசுகின்ற முஸ்லிம் சகோதரர்கள் கூட ஒரு தனி இனமல்ல — தனிச் சமுதாயமே என்று தான் நாம் கொள்ளமுடியும். ஆனால் மதத்தால் ஒன்றி

ணைக்கப்பட்ட — பல மொழிகளைப் பேசுகின்ற பல நாடுகளிலும் வாழுகின்ற முஸ்லிம் மக்கள் அனைவரும் ஓரினமே என்ற குரல் எங்கணுமே எதிரொலிக்கின்ற இக்காலகட்டத்தில் —

தேனினும் இனிய தெய்வீகத் தமிழ்மொழியைப் பேசுகின்ற ஒரே பண்பாட்டைக் கலாசாரத்தைக் கொண்ட ஓரினத்தை இரு இனங்களாக பிரித்து வைப்பதில் இன்பம் காணத்துடிப்பவர்கள் நிச்சயம் இதயம் என்ற ஒன்று இல்லாதவர்களே!

இந்த இதயமில்லாதவர்களின் ஆசை தமிழினத்தை பல பிரிவுகளாக கூறுபோட்டு அதன் மூலம் சுயலாபம் அடைந்து இன்பம் காணவேண்டுமென்பதா?

இக்கோரிக்கை மூளையிலேயே கிள்ளி எறியப்பட வேண்டும். அரசியல் தெளிவு பெற்றுவரும் மலையகத்தமிழ் சகோதரர்கள் இச்சய நலமிகளின் முகத்திரைகளை கிழித்து அம்பலப்படுத்துவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

‘பாரதியின் இலக்கிய வளர்ச்சிக் கட்டங்கள்!’

- 1882 டிசெம்பர் 11 இல் ஜனனம்.
- 1889 இல் பாரதி கவி மழை பொழிய ஆரம்பம்.
- 1893 இல் எட்டயபுர சமஸ்தானக் கவிஞர்களால் பாரதிக்கு ‘பாரதி’ என்ற பட்டம் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டது.
- 1902 - 1904 ‘தனிமை இரக்கம்’ என்ற முதற் பாடல் பிரசுரமானமை.
- 1904 இல் ‘சுதேச மித்திரன்’ உதவி ஆசிரியர் ‘சக்கரவர்த்தினி’ மாதப் பத்திரிகையில், ஆசிரியர்.
- 1906 இல் ‘இந்தியா’ வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர்.
- 1908 இல் ‘ஸ்வதேச கீதங்கள்’ கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டல்.
- 1909 ‘ஜன்ம பூமி’ என்ற இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி வெளியீடு.
- 1910 இல் ‘மாதா மணி வாசகம்’ நூல் வெளியீடு.
- 1912 இல் கீதை மொழி பெயர்ப்பு, ‘கண்ணன்’, குயில், பாஞ்சாலி சபதம் முதல் பாகம், பிரசுரம்.
- 1917 இல் கண்ணன் பாட்டு, முதற்பதிப்பு
- 1921 இல் செப்ரெம்பர் 12 மறைவு வயது 39.

தொகுப்பு:- அ. கரேஸ்.
பேராதினைப் பல்கலைக்கழகம்,

அரி

நினைவுகள்

தனிநு பொடி; கிளி நொச்சி அபிவிருத்தியில் மந்திரி காமினி முந்திக் கொண்டு நிற்கிறார்; ஆனந்தசங்கரி அவருக்கு ஆலாத்தி எடுக்கிறார்; இதெல்லாம் என்னய்யா?

ப: ஐயா, தெரியாதையா சங்கரியின் சங்கதி ஒன்றும் புரியாதையா.

கே: தமிழீழ விடுதலை அணியைப் பலப்படுத்துவதற்கு 'சுடர்' ஒத்துழைப்புத் தருமா?

ப: நிச்சயமாக! தமிழ் மக்களின் இதய உணர்வுகளை புரிந்து கொண்டு மிகத்தாய்மையோடு இயங்கும் அணிக்கு ஆதரவு வழங்க வேண்டியது சுடரின் பணி மட்டுமல்ல தமிழ் மக்களின் கடமையுந்தானே!

கே: தமிழினத்தின் பாதுகாப்புக்குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் தலைவர்கள்; சிறையில் வாடும் தமிழ் இளைஞர்களை மறந்து விட்டார்களே?

ப: இவையெல்லாம் அவர்களுக்கு எங்கே இப்போ நினைவுக்கு வரப்போகிறது? தந்தை செல்வாவின் காலம் போய், அண்ணா அமிரின் காலமல்லவா கொடிகட்டிப்பறக்கிறது?

எம். மகாலிங்கம்
டெமேரியா பசறை

கே: மாமி மருமகன் (இந்திரா, மேனகா) சண்டை தொடர்ந்தால்.....?

ப: மாமியாருக்கு மிகுந்த சங்கடமாக இருக்கும். சும்மா கிடக்கும் இந்திய எதிர்க்கட்சிகளுக்கு நல்ல அவல் கிடைத்திருக்கிறது.

கே: விடுதலையை எதிர்பார்த்து, வேட்கையுற்றிருக்கும் இளைஞர்கட்கு பிறக்கும்புத்தாண்டில் உங்கள் அறிவுரை என்ன?

ப: விடுதலைப் பூக்கள் ஒரு போதும் சருகிவிடுவதில்லை. மீண்டும் மீண்டும் துளிர்ந்துக் கொண்டேயிருக்கும். அதன்

எஸ். நாகராஜா

செக்கடிப்புலவு, வவுனியா.

கே: இந்நாட்டவர் ஒரு சிலர் ஸ்ரீலங்கா நாடு தங்களுக்கே உரிமையானது என்கிறார்களே.....?

ப: அவர்கள் சொல்வதில் பிழையே துமில்லையே. ஸ்ரீலங்கா சிங்களவர்களுக்குரிய நாடே தான். தமிழீழம் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமான நாடு.

கே: அங்குலம் அங்குலமாக ஏக்கர் ஏக்கராக பறிபோய்க் கொண்டிருக்கும் தமிழ்ப்பிரதேசத்தை நாளடைவில் தொகுதி வாரியாகப் பிடித்துக் கொள்வார்கள் போல் தெரிகின்றதே.....?

ப: பிடித்துக் கொள்வார்கள் போல் தெரிகின்றதா? அம்பாறையை எம்மிடமிருந்து பறித்தெடுத்துக் கொண்டதும், முதூர் தொகுதியினுள் இருந்த சேருவிலையை தனியாக பிரித்த தன்முலம் தமிழ்ப்பிரதிநிதித்துவத்தை 'லபக்' கென விழுங்கி ஒப்பயிட்டுக் கொண்டதும் இதைக் கண்டும் காணாதவர்கள் போல் நாம் இருந்ததும் உங்களுக்கு தெரியாத சங்கதிகளா? வன்னியிலும், திருகோணமலையிலும், பட்டினப்பிலும் சிங்களக் குடியேற்றம் என்ற புற்று நோயை அரிகக விட்டிருக்கிறார்கள். கண்மூடி மௌனியாய் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்போம்.

கே: உலகிலே தமிழ் இனத்துக்கென்று ஒரு நாடு இல்லாமற் போனதற்கு காரணமென்ன.....?

ப: பழம்பெருமை பேசும் வீரத்தைத் தவிர வேறெந்த தீரமும் இல்லாததால்.

மி. அருள்மொழிராஜா
நிலாவெளி - 3

கே: அரி அவர்களே! எதிர்க்கட்சி முதல்வர் அமிர் அவர்கள் துப்பாக்கியும் ரிவால்வரும் தன்னுடன் வைத்திருக்க ஸ்ரீலங்கா அரசிடம் அனுமதி கோரியிருக்கிறாராமே.....?

ப: தலைவர்களும் பாதுகாப்பு தேடவேண்டிய காலகட்டமிது. இதில் வியப்படைவதற்கு எதுவுமில்லையே.

கே: என்ன இருந்தாலும் அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் நீங்களும் நானும் த. வி. கூட்டணிக்காகப் பிரசாரம் செய்யப்போவது உண்மை தானே?

ப: சில உண்மைகளை மறைமுகமாகவாவது ஒப்புக் கொள்ள வேண்டித்தான் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இதைவிட வேறு வழி ஏதும் இருக்கிறதா என்பதை பின்னர் ஆறுதலாக யோசித்துப் பார்ப்போம்.

கே: "வரட்சி"யிலிருந்தல் லவா புரட்சி பிறப்பது?

ப: ஆமாம் வரட்சியில் பல புரட்சிகள் பிறப்பதுண்டு அதில் ஒன்று வியர்வைப் புரட்சி! இப்போது அது தான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

மா. அதிபதி
அச்சவேலி வடக்கு

கே: ஆனந்தசங்கரியின் தனி மாவட்டக் கோரிக்கை

சுகந்த நறுமணத்தை சுவைக்க நம்மை நா மே தயாராக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

குமரகுருபுரன்
கொழும்பு - 3

ப: விடுதலை இயக்கம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு எந்தக் இலட்சணத்தையும் அங்குகாண முடியவில்லையே. பாராளுமன்றத்திற்கா லிக்காக போட்டியிடும் என்றும் அரசியல் கட்சியாகவே அது தோற்றமளிக்கிறது.

இ. இரத்தினகுமார்
சின்னக்கோவிலடி
வட்டக்கோட்டை

கே: பேச்சுவார்த்தைகளில் கூட்டணியினர் தொடர்ந்து ஈடுபட்டால் தேர்தல் மேடைகளில் ஆவேசம் பொங்க உணர்ச்சியோடு எதைப்பற்றி பேசப்போகிறார்கள்?

ப: ஊர் ஊராகச் சென்று ஊர் காவல் படையை உதாரணம் காட்டிப் பேசலாந்தானே!

எஸ். கே. பிரகாஷ்
பிரதான வீதி
முதலியாகுளம்
செட்டிகுளம்

கே: அற்புதமான ஆக்கங்களை தாங்கி வரும் கடரே உனக்கு ஆண்டு விழா கொண்டாடும் ஆலோசனை உண்டா?

ப: ஆம் உண்டு. அதற்கான ஏற்பாடுகளை தங்களால் செய்து தர முடியுமா?

கே: தலைவர் திரு. நடராசா அவர்கள் கிளிநொச்சியைப் பிரிந்து போக அனுமதியோம் என்று கூறியிருந்தார். இதற்கும், மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வரும் கட்சிகள் தமிழினம் பிரிந்து போக அனுமதியோம் என்று கூறுவதற்கும் என்ன வேறுபாடு?

ப: தாயோடு சேர்ந்திருக்கும் சேயை பிரிய விட மாட்டேன் என்பதற்கும், பலாத்காரமாக மாலை சூடப்பட்ட மணமகளை பிரிந்து செல்ல விட மாட்டேன் என தடுப்பதற்கும் உள்ள வேறுபாடு.

கே: எமது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரை இன்றைய சூழ்நிலையில் அரசியல் கட்சி என்றுதான் கருதமுடியுமா? இல்லை விடுதலை இயக்கம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு காரணிகள் ஏதும் தென்படுகின்றதா?

கே. கணபதிப்பிள்ளை
மட்டக்களப்பு

கே: ஐ. தே. க. வில் அதிக செல்வாக்குடன் இருப்பவர்தேவநாயகமா? அல்லது இராசதுரையா?

ப: ஐ. தே. க. விடம் இரந்து நிற்பதில் பரம்பரை ஆண்டியாக இருப்பவர் திரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகமே திரு. இராசதுரையோ பஞ்சத்துக்கு ஆண்டியானவர்

கடந்த மாத இதழின் அட்டைப்படக் கவிதைகள்

கட்டுலால் கனிரசத்தைப் பொழிந்து நின்றும்,
காதலன்யான் கவிபாடி உன்னை நித்தம்
தொட்டிழுத்து அணைக்கவில்லை என்ப தற்காய்
திருமுகமே பொய்க்கோபம் கொள்ள லாமோ?
அட்டையெனப் புல்லர்கள் தமிழ ரெம்மில்
அக்கினியை விதைக்கின்ற கொடுமை நீக்கத்
திட்டமொடு குருதிசிந்தி தனிநாட்டிற்காய்
துடிப்போரைப் பாடுகின்றேன்; வாழ்த்து
கண்ணை!

- த. பேரின்பம்.

* * * * *

விழியிரண்டின் மொழி யெலாம்
அழிவிலாக் கவியோ கலையோவென்று
வில்லேந்தி வேங்கையினை விரட்டும்
வீரக் கானையவன் நிற்கின்றான்.

வஞ்சியவள் எழில் வதனங்கண்டு
வலக் கரத் தாமரை வாட,
நெஞ்சினில் பொங்கும் நினைவொடு
அஞ்சி நிற்பதேன் நாணமோ?

- மதி -

தோகை மயில் மேடையிலே தோகையவள் மாதவி
தோன்றினள், ஆடினள், தொக்கியது நெஞ்சங்கள்.
ஆசையுடன் அவளழகை அள்ளினர் - யருகினர்.
அவர்களிடே கோவலனும் அழகினால் - கிறங்கினான்.
மேடையிலே நாட்டியமும் முடிந்துதிரை - திறந்தது
மின்னலென மாதவி திரும்பினள் - அருகினிலே
ஆடையது தொட்டிட அணைத்து நின்றான் - கோவலன்
அவள் முகத்தில் நாணத்தின் அடையாளச் சின்னங்கள்.

- கோபாலபுரம் தா. குகதாசன்.

நியு கினியாவில் சில பகுதிகளில் உள்ள ஒரு சமூகத்தினர் நாயின் பற்களையே காசுக்குப் பதிலாக பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

- ரவிச்சந்திரன் மட்டக்குளி.

ஈழத்துக்காந்தி!

— தீர்நா தமிழின்தாசன் —

ஈழத்தமிழகத்தின்
 இருளகற்ற எழுந்த
 எழு ஞாயிறு!
 கோலத் தமிழ் மொழியை
 கேலேந்த வைப்பதெனும்
 கொள்கையுடன் வாழ்ந்தகோன்
 நடுங்குமுடலாகி
 நலிந்தகுரலாகி
 உரங்கொண்ட கொள்கை
 உறுதியுடன் வாழ்ந்தமகான்!
 பால்நெஞ்சு தான் கொண்டு
 பதவி பணப்பேய்க்கு
 தலை சாய்க்கமறுத்த தலைவன்!
 பிரிந்த தமிழினத்தின்
 சரிந்த நிலைமாற்றி
 ஒருங்கிணைய வைத்த
 உத்தமர்!
 எதிரிகளும் தலைவணங்கும்
 இனிதான பண்புடைய
 இதயமதைக் கொண்ட ஏந்தல்!
 காந்திய நெறியதனை
 ஏந்தியே! வாழ்ந்த! இவர்
 எம்! ஈழத்துக்காந்தி!

(தந்தை செல்வா நினைவுக் கவிதை.)

தகவம் அளிக்கும்
 பரிசு

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்), இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலே, 1981 ஆம் ஆண்டு யூலாய், ஆகஸ்ட், செப்டெம்பர் மாதங்களில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்து, வ. அ. இராசரத்தினம் அவர்கள் புனைந்த $1+1=1$ $1-1=2$ என்னும் சிறுகதையைச் சிறந்தது எனத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. இக்கதை 'அலை' (ஆடி-புரட்டாதி) இதழில் பிரசுரமாகியிருக்கின்றது.

தகவம் மதிப்பீட்டில் பாராட்டுப் பெறும் சிறுகதைகளின் விபரங்கள்:—

2. 'நம்ப முடியாத சாதி' — செங்கை ஆழியான் — 'மல்விகை', ஆகஸ்ட் '81.
3. 'மீறத்துடிக்கும் சில மனங்களும் மீற முடியாத பிணைப்புகளும்' — மண்தேர் அசோகா — 'தினகரன்' 6-9-81.

கொம்புள்ள
 பெண்மணி

ஈனாவில் வசிக்கும் ஸாஹுலிமீம் என்ற 88 வயதுப் பெண்மணிக்கு தலையில் நிஜமாகவே இரண்டு கொம்புகள் முளைத்திருக்கின்றனவாம். இந்தக் கொம்புகள் சுமார் ஆறு மாதத்திற்கு முன்பிருந்தே வளர ஆரம்பித்தனவாம். இப்போது 7 செ. மீ. நீளமுள்ள இந்தக் கொம்புகள் உணர்ச்சியற்றும் முனையிலே கூர்மையாகவும் இருக்கின்றனவாம்.

— ரவிச்சந்திரன்
 மட்டக்குளி.

அரபுடை

விடம் 'அடுத்த ஜனாதிபதி நீங்கள் என்ன கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இதனை நம்பியே சுதந்திரக் கட்சியை அவர் தனதாக்கிக் கொள்ள முயன்று வருகிறார்' பாலும். முதுபெரும் அரசினர் வாதி யான திரு. மைத்திரிபால, இளங்கண்ணு அந்நாலை நம்பி ஜனாதிபதி பதவிக்கு ஆசைப்பட்டது நகைப்புக்குரிய சங்கதிதானே!

உலக இந்து மகாநாட்டின் முதல்நாளன்று பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மண்டபமேடையில் சாதுக்களும் ரிஷிகளும் மடாதிபதிகளும் அமர்ந்திருந்தனர். கதிரைகள் எதுவும் காலியாக இருக்கவில்லை. திடீரென பௌத்த துறவி ஒருவர் மேடையினுள் பிரவேசிக்கிறார். உடனே மேடை வரவேற்பாளர் ஒருவர் அவரை அழைத்துவந்து முன் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த இந்து சாமியார் ஒருவரை எழுப்பிவிட்டு அந்தக் கதிரையில் அமரவைக்கிறார். பாவம் சாமியார், வேறு ஒரு கதிரை வரவழைக்கப்படும் வரை நின்று கொண்டேயிருந்தார். கதிரை வந்த பின்பும் அவரால் முன் வரிசையிலே அமர முடியவில்லை. பின்வரிசையிலேயே ஆசனம் போடப்பட்டது. ஒரு பௌத்த துறவிக்கு உரிய மரியாதை அளிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்தான். அதற்காக ஒரு இந்து மகாநாட்டில் இந்து சாமியாருக்கு அவமதிப்பு ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமா என பலர் முகம் சுளித்ததையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

அண்மையில் மட்டுநகரில் விபுலாநந்தர் இசை, நடனக்கல்லூரி ஆரம்ப விழா நடைபெற்றதும், இவ்விழாவை உள்நாட்டிலுலகர்கள் அமைச்சர் திரு. தேவநாயகம் பகிஷ்கரிப்பு செய்ததும் பலரும் அறிந்த சங்கதிகள். இவ்விழா முன்னர் தேதி குறிப்பிடப்பட்ட தினத்தில் நடைபெறாமல் பிறிதொரு தினத்தில் நடத்தப்பட்டது. விழா ஒத்திவைக்கப்பட்டதாகவல் தனக்கு தெரிவிக்கப்படாமையினாலேயே பகிஷ்கரிப்பு செய்வதாக உள்நாட்டமைச்சர் தன் ஆதரவாளர்கள் சிலரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டாராம். அத்தோடு, "மட்டக் களப்பு மக்களுக்கு ஆட்டமும் பாட்டும் தான் இப்போது தேவையா? இவையெல்லாம் தேவையில்லாத வீண் கூத்துக்கள்" என்றும் தன் வெறுப்பை உமிழ்ந்து காட்டிக் கொண்டாராம்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி தேர்தலின்போது முன் கூட்டியே வெற்றி வாய்ப்பை கணித்து அறிவித்து அதன்மூலம் அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் பாராட்டுக்களை பெற்ற எண் சோதிடர் ஒருவர், திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்கா

வெளி உலகுக்கு வெறும் பொம்மலாட்டத்தை—போலி நாடகத்தை நடத்திக் காட்டவே இந்து மகாநாடு நடத்தப்படுவதாக எதிர்க்கட்சி முதல்வர் அறிவித்துள்ளார்; உண்மைதான். இனக்கலவரங்களால் அழிக்கப்பட்ட இந்து ஆலயங்களும், சூரவளியால் சேதமடைந்த இந்து ஆலயங்களும் திருத்தப்படாத நிலையில் இந்து மகாநாடு நடத்தப்படுவதாலேயே தாம் அதனை பகிஷ்கரித்ததாகவும் கூறியுள்ளார்; வரவேற்கப்பட வேண்டிய முடிவுதான். இதேபோல், கோட்டேஸ் ஜெயவர்த்தனபுர புதிய பாராளுமன்ற திறப்பு விழாவையும் பகிஷ்கரித்திருக்கலாமே; தமிழ் இளைஞர்கள் துன்புறுத்தப்படுவதற்கும் சித்திரவதைப்படுத்தப்படுவதற்கும் ஏதாவது செய்து எதிர்ப்பைக் காட்டியிருக்கலாமே. இவற்றை செய்ய மட்டும் மனம் ஏன் துணியவில்லையோ?

With Best Compliments

From :

கலை அழகு மிளிரும்
அச்ச வேலைகட்கு

அபிராமி அச்சகம்

17, ஜும்மா பள்ளிவாசல் தெரு.

யாழ்ப்பாணம்.

With Best Wishes From

YAMAHA

யாஹா

SALES,

SERVICE,

SPARE

PARTS.

8 H.P 15 H.P 25 H.P

SOLE AGENTS:-

**CONSOLIDATED
MARINE
ENGINEERS LTD.**

101, KEW ROAD,

COLOMBO - 2.

Phone:- 35009 - 35464

NEW GENGA TRADING CENTRE

நியூ கெங்கா றேடிங் சென்ரா்

**76, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.**

Telephone:- 8362

**76, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.**

தொலைபேசி:- 8362

பாரதியே புதுமைச் சாரதியே

— காவலூர். எஸ். ஜெகநாதன் —

பாரதிர ஓங்கு தமிழ்
பாமலைகள் தந்து உயர்
பாரதியின் ஆவியிரே - சில
பாவியர்கள் வாயினிலே
பட்டதுயர் போதுமினி
பாதி உயிர் போக்கிவிடு நீ

★

ஏழைகளை வாட்டியவர்
ஏணியென ஆக்கியவர்
ஏன்கவியுன் விழாவின் நடுவே - நின்று
ஏதேதோ புகழ் வலைகள்
ஏராளம் பேசுகிறார்
ஏற்றிட நீ பேயனிலையே

★

சாதி வெறி கொண்டலைந்து
சாத்திரங்கள் பேசியவர்
சதைனிகள் எல்லோருமே - புதுமைச்
சாரதியே உந்தனது
சாற்றினிலே போர்வைகொள
சரியென நீ ஏற்றிடுவையோ?...

★

பெண்களினே வீட்டினுள்ளே
பேரளவில் மனிதரென
பேச்சுமின்றி மூச்சுமின்றியே-அடிமைப்
பேயரென ஆக்கியவர்
பேசிடுவர் பாரதியை
பேந்துமுனக் கென்னகயமை?

★

(வேறு)

தனியொய் பலரின்தினி
தள்ளிய வயிற்றி லேந்தும்
தகவிலார் கூடக்கவியே - உன்
தரத்தினே விழாவின் கண்ணே
தருகிறார் வரிசையாய் நீ
தரணியை அழிப்பதிலையோ?

ஏகாதி பத்தியத்தை
ஏத்தி மகிழ்வோரும்
எத்தர்களும் தாசர்களுமே-சொல்
ஏருழவன் பாரதியை
ஏற்றுவதில் பெருமையுறல்
எத்தனை நாள் தாங்கமுடியும்?

★

விடுதலையில் வாய்கசக்கும்
விணர்களும் பாரதியை
வீரவுரை யாய்தினமுமே - மேடை
வீசுதமிழால் பலவும்
விற்பதிலே புளகமுறும்
விசர்களுக்கும் விடுதலையாமோ?

★

மானுடத்தின் மாண்புகெட
மாக்குறிகள் சின்னமென
மனமிழிவு கொண்டவருமே தளை
கள்

மழித்தெறிந்த பாரதியை
மந்திரங்கள் சாற்றி விடின
மயங்கிட நீ மடையனிலையே

★

உள்ளமதில் சத்தியத்தின்
உண்மை ஒளியோடு
உன்னதங்கள் பாடியவனே - உனை
உள்ளமது கள்ளமென
உண்மை ஒளி அற்றதுகள்
உயர்த்த முனை வதுமுண்மையோ?

முன்னவனே பாரதி நீ
முழங்கியநற் தமிழினையே
முனை இவனும் இரவலெடுத்தே—
இன்று
முண்டெரியும் மானுடத்தை
முடிந்தளவு காப்பதற்கே
முனைந்து நின்றேன் இருள்களையவே,

சந்தா.

கோகிலா மகேந்திரன்.

ஈழத்துப் பெண் பிரமாக்களிடையே கணிசமான படைப்புகளைத் தருவதோடன்றிக் காத்திரமாயும் படைத்து வரும் கோகிலா மகேந்திரன் கடந்த பத்தாண்டுகளாக இலக்கிய உலகில் சேவை ஆற்றி வருகின்றார். தகவம் கூட குறிப்பிடாமலவிற்கு திறனில் முன்னணியிலுள்ள கோகிலா இதுவரை 35 சிறுகதைகளையும் 5 குறு நாவல்களையும் எழுதிக்கூவித்தோடன்றி உளவியல் கட்டுரை எழுதுவதிலும் கவி புனைவதிலும் ஆற்றல் மிக்கவராக விளங்குகிறார்!.

1972 ல் குயில் என்ற சிறு சஞ்சிகையில் பிரசுரமான “அன்பிற்கு முன்னால்” என்ற சிறுகதை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமான இவரது பல கதைகளும் அகில ஈழர்தியில் நடைபெற்ற போட்டியில் பரிசீலனைக்கப்பட்டிச் சென்றிருக்கின்றன. தனது ஒவ்வொரு படைப்புகளிலும் காணப்படும் குறைகளை தன்னை மேலும் எழுதத் தூண்டுவதாகத் தன்னடக்கத்துடன் கூறும் கோகிலா மகேந்திரன் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவானது என்ற கூற்றிற்கு இவ்வாறு காரணம் தருகிறார். “ஆண்கள் செலவிடக்கூடிய அளவு நேரத்தைப் பெண்களால் இத்துறைக்கு செலவிடமுடிவதில்லை என்பதே முக்கிய காரணம். ஒரு ஆண் வீட்டிலே செய்ய வேண்டிய கடமைகளை மறந்து இரவிரவாக எழுதினால் சமுதாயம் குறை சொல்லாது. ஒரு பெண் அவ்வாறு செய்யமுடியாது, செய்தால் உலகம் அவளைப் பழித்துரைக்கும்!”

கணிசமாக, காத்திரமாகக் கதை படைத்து வரும் கோகிலா மகேந்திரன் தனது சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றினை கச்சிதமாக

ஈழத்தில் வெளியாகும் சிறுகதைகளை காலாண்டு ரீதியில் தரங்காணும் தகவம் தம் தேர்வில் சிறு சஞ்சிகைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்துள்ளது. இதன் பிரகாரம் வெளியாகும் சஞ்சிகைகள் அனைத்தையும் தமக்கு அனுப்பி உதவுமாறு சிறு சஞ்சிகை, ஆசிரியர்கட்கு வேண்டுகூறி விடுத்துள்ள அறிக்கையைச் செவி சாய்த்த சிறு சஞ்சிகை ஆசிரியர் ஒருவர் இவ்வாறு கேட்கிறார்; “சந்தா கோரும் சஞ்சிகைகளுக்கு தான் ஒரு சந்தா செலுத்தினால் தகவம் போன்ற இலக்கிய பூர்வமான இயக்கங்கள் சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கின்றன என்று பூரிப்படையலாமே!

பொதுமக்கள் பூமி.

கவிஞர் கலைக்கொழுந்தன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு கல்முனையிலிருந்து மற்றுமொரு இலக்கிய சஞ்சிகை மலர்ந்துள்ளது. தனது முதல் இதழை காலஞ்சென்ற கவிஞர் நீலாவணன் நினைவாக வெளியிட்டதோடன்றி பாரதி நூற்றாண்டில் புதுமைக் கவிக்கும் உரிய இடம் கொடுத்து “பொது மக்கள் பூமி” எனும் புதுமையான பெயரில் மலர்ந்துள்ள இச் சஞ்சிகை இதழ் ஒன்று 2/50 ர்கு விற்பனையில் உள்ளது!

மருதூர் அலிக்கான், காவலூர் ஜெகநாதன் ஆகியோரது சிறுகதைகளுடன் ஆரையம்பதி தங்கராஜா, சடாட்சரன், பாண்டியூரன், பரூக், கல்முனை மணிக்கவிராஜா ஆகியோரது கவிஞரும் பொன் சிவானந்தன், அ. க. ஆனந்தன் ஆகியோரது கட்டுரைகளும் கொண்டு 24 பக்கங்களில் முதலிதழ் வெளியாகியுள்ளது.

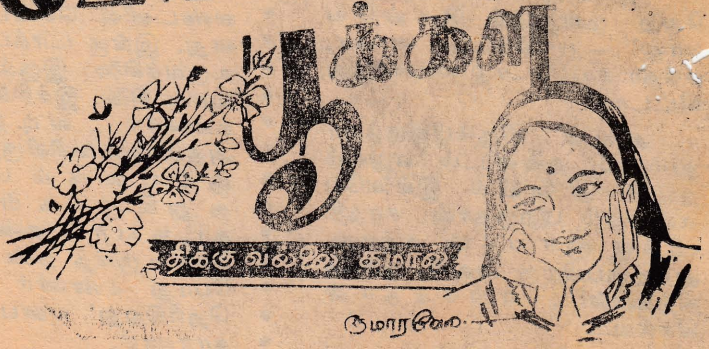
சஞ்சிகைகட்கே உரிய கலையுணர்வு இல்லாதது ஒன்றைத் தவிர மற்றப்படி ஓரளவு நிறைவாகவே வெளியாகியுள்ள “பொது மக்கள் பூமி” பத்தொடு பதினென்றாக போய் விடாது சுடர் மல்லிகை போன்று ஒளி வீசி மணம்பரப்ப வேண்டுமென்பதே இலக்கிய பூங்காவின் அவா!

(நன்றி - மணி!)

முட்டத்தினுள்ளே

நமது நாட்டின் தலை சிறந்த நூல் வெளியீட்டு நிறுவனமாக விளங்கும் வீரகேசரி; தான் பிராந்திய ரீதியில் நடாத்திய போட்டியில் மலையகத்திற்கான பரிசைத் தட்டிக்கொண்ட “முட்டத்தினுள்ளே” நாவலை விரைவில் வெளியிடவுள்ளது!

போலீஸ்

நடு வகுப்புப் பரீட்சை நடந்து கொண்டிருந்தது. எல்லாப் பாடங்களும் நடைபெற்று முடிந்து விட்டன. இன்னும் ஒரேயொரு பாடத்தைக் கைப்பணிதான் எஞ்சியிருக்கிறது. அதுவும் நாளை தீர்ந்து விடும். அப்புறமென்ன? விடுமுறைதானே!

எல்லாப் பாடங்களையும் சுறுசுறுப்பாகச் செய்து முடித்த சாந்தினிக்கு கைப்பணியை நினைக்கும்போது மனதில் சோர்வு தட்டியது. அது அவளுக்குப் பிடிக்காத பாடம். அவளுக்கென்ன; யாருக்குத் தான் பிடிக்கும்? ஏன் ரீச்சருக்குக் கூட அப்படித்தான். அதைத்தான் ரீச்சரும் எப்பொழுதும் எதுவுமே செய்து காட்டுறதில்லை. போலும்!

கிழமைக்கு ஒருநாள் கைப்பணிப்பாடம். ரீச்சர் வராமலிருப்பது வந்தாலும் வேறு பாடங்களைச் செய்வது.. இப்படியிப்படியே வாரங்கள் உருண்டோடும். ஆனால் பரீட்சை வந்தாலோ, அதற்கென்றும் ஒரு நேரம்... புள்ளியிடல். எல்லாம் நடக்கும்! இருந்தாலும் என்ன, பாடசாலைக்கு வந்துதான் செய்து காட்ட வேண்டுமென்பதில்லையே; மற்றப் பாடங்கள் போல்! தாராளமாக வீட்டிலேயே செய்துகொண்டு வரலாம்.

“இங்க பிள்ளையன்... தெரியுந்தானே நாளக்கி கைப்பணி இருக்கு மறக்காம எல்லாரும் செய்திட்டு வாங்க...”

எல்லோரையும் அழைத்து ரீச்சர் சொல்லிவிட்டு அவர்களை வீட்டுக்கனுப்பி வைத்தார். வீட்டுக்கென்றால் இனிக்கேட்கவா வேண்டும்? வெண்கொக்குகள் சிறகடிப்பது போல்தான்! சாந்தினிக்கு மாத்திரம் வேறெந்த நினைப்புமே ஓடவில்லை. நாளைக்கு எப்படி பூ சரிபண்ணுவதென்ற யோசனைதான்.

ஆதரவோடு செய்து கொடுக்க அவளுக்குத்தான் அக்காமார்களென்று யாருமே இல்லையே! அம்மாவுக்கு ஆயி

ரம் வேலைகள். கேட்டால் எரிந்து விழுவா... இதுதான் நடக்குமென்பது அவளுக்கு முன் அனுபவமாயிற்றே!

வீட்டில் ரிகு கடதாசிகூட இல்லை. குறைந்தது மூன்று நிறங்களிலாவது வேண்டுமே! அம்மாவிடம் ரிகு வாங்கக் காசாவது பெற்றுக்கொள்ளலாமென்ற நம்பிக்கையுமில்லை சாந்தினிக்கு! அவளிடமிருந்த இருபத்தைந்து சதமும் ஒரு வடை சாப்பிட்டதோடு சரி. அவளது அப்பா கூட எந்த நேரம் வருவார் என்பது நிச்சயமில்லையே!

சாந்தினி பாடசாலையிலிருந்து வீட்டையடையும்போது பன்னிரெண்டு மணி நெருங்கியிருந்தது. அவளது அம்மா சமையலில் மூழ்கியிருந்தாள். எப்பொழுதும் அவள் பாடசாலை கலைந்து வீட்டையடைந்தால், முதலில் “பசிக்கிறது” என்ற வார்த்தைதான் அவளது வாயிலிருந்து வெளிவரும். ஆனால் இன்று அவளுக்குப் பசிக்கவில்லை.

“அம்மா! நாளக்கி கைப்பணிச் சோதின இருக்கு..... பூ செய்திட்டுப் போகணும்மா...” — கெஞ்சல் பாவனையோடு சொன்னாள் சாந்தினி.

“நானிங்க நெருப்பில சாகிறன். உனக்கு வேற பூ செய்யணுமா...?”

அம்மா எரிந்து விழுந்த பின்பு சாந்தினி அதற்குமேல் எதுவும் பேசவில்லை. அம்மா வின் சுபாவமே அப்படித்தானே..... அப்பாவோடு போடும் சண்டைகள் போதாதா அவள் பயப்பட!

மத்தியானத்திற்கு அரைகுறையாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டாள் சாந்தினி. இரவைக்கு படுக்கைக்குப் போய் விடமுன் பூ செய்துவிடவேண்டாமா என்ன? அந்த நினைப்பில் அவளுக்கு இருப்புக்கொள்ளவில்லை. அவள் மனக்கொதிப்புக்கு இன்னும் சூடேற்றுவது போல, மாவினி கைநிறைய ரிகு கடதாசி... நூலெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு... அவளையும் ஒருமுறை பேசிப்பார்த்து விட்டு, தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு ஓடினாள்.

சாந்தினிக்கு ஆசைவிடுமா? மாலினியின் வீட்டுக்கு அவள் மெதுவாகச் சென்றாள். அங்கே மாலினியின் அக்கா அழகாகப் பூக்கள் செய்துகொண்டிருந்தாள். அவளது விரல்கள் வளைந்து நெளிந்து எவ்வளவு இயல்பாகப் பூக்களைச் செய்தன. ஒன்று இரண்டா?... மாலினிக்கு மகிழ்ச்சி பொறுக்க முடியவில்லை.

“அக்கா... எனக்கும் செய்து தருவிங்களா அக்கா” சாந்தினி தயங்கித் தயங்கித் கேட்டாள்.

மாலினி சற்றே பொரு
மையோடு பார்த்தாள்.

“ஐயோ! கைவலிக்குது....
வேற ஒன்றுமே செய்யே
வாது” — மாலினியின் அக்கா,
ஏதோ சாட்டோடு கைவிரித்து
விட்டாள்.

அவள் விரும்பியிருந்தா
லும்கூட, தன்னிடம் எதுவும்
தயார் நிலையில் இல்லையே
என்பதும் பிறகுதான் சாந்தி
னிக்கு ஞாபகம் வந்தது.
அதற்குப்பிறகு அவள் அங்கே
நிற்கவில்லை. எங்கே தான்
செல்ல...

நேரே புஷ்பாவின் வீட்
டுக்கு வந்தாள் சாந்தினி.
அங்கே அவளது அம்மா எவ்
வளவே அன்போடு அவளுக்கு
பூவேலை செய்துகொண்டிருந்
தாள். சின்னச் சின்னப் பூக்
கள். அவற்றிலே முற்றிலும்
மெல்லிய கம்பி வேலைப்பாடு
கள்தான். ஏதோ வாசனைகூட
அவற்றிலே தடவப்பட்டிருந்
தது. எட்ட நின்று எல்லாவற்
றையுமே நன்கு அவதானித்
துக் கொண்டிருந்த சாந்தி
னிக்கு வேதனை மேலிடாமலா
இருக்கும்!

“எங்க அம்மா இப்படி
யெல்லாம் செய்து தரமாட்
டாங்க புஷ்பா...”

சாந்தினி சொன்னால். இப்
படிச் சொல்வதன் மூலம் புஷ்
பாவின் அம்மாவாவது தன்
மீது பரிதாபம் கொள்ள வேண்
டுமென்று அவள் எதிர்பார்த்
தது வீண்போய் விட்டது.

‘கடவுளே..!’

பெருமூச்சு விட்டபடியே
சாந்தினி வீட்டுக்கு வரும்
போது மாலையாகிவிட்டது. அப்
போது வீடு அடைத்துக்கிடந்
தது. இந்நேரத்திலெல்லாம்
சாந்தினியின் அம்மா விறகு
பொறுகக்கப் போவதுண்டு.
அம்மா வரும்வரையில் அவள்
இரண்டொரு ஈர்க்குகளை
இடுங்கி நகங்களால் கிழித்துத்
தயார் பண்ணிக்கொண்டாள்.
அப்போதுதான் தலையில்
விறகுக்கட்டும் கையில் ஒருபக்

கண்ணீர் வடிக்கும் சிலை!

லண்டனில் சென்ட் பேர்த்லோமி தேவாலயம் உள்
ளது. இங்கு டாக்டர் எட் வர்ட் குக் என்பவரின்
உருவச்சிலை இருக்கிறது. இது ஒரு சோகமே உரு
வான சிலை. இச்சிலையின் கண்களிலிருந்து சதா
கண்ணீர் வடிந்து கொண்டேயிருக்கிறது.
அதன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வடிவதற்
குப்பலரும் பல வித காரணங்களைக்
கூறுகிறார்கள். வெள்ளிப்பனி
கட்டியாக கண் ணில் படிக்கிறது.
அது உருகித் தண் ணீராக வடியும்
போது கண்ணீர் வடிப்பதுபோல்
தெரிகிறது’ என்பதும் அவர்கள் சொல்லும் ஒரு
காரணம்.

— கதிர்மானிக்கம்

கம் ஏதோ பறவை கோதிய
பலாக்காயொன்றுமாக, அவ
ளது அம்மா வியர்வை நெடி
யோடு வந்து சேர்ந்தாள்.

அம்மாவிடம் ரிகு வாங்கக்
காசு கேட்க அவள் விரும்ப
வில்லை. அம்மாவிடம் காசு
இருக்காதென்று அவளுக்குத்
தெரியும் இருந்தாலும் கிடைக்
காதென்று சாந்தினிக்குத்
தெரியும்! இன்று காலைக்கூட
அப்பா புறப்படும் போது
காசுச்சண்டைதானே நடந்
தது.

நீர்ப்பாசனத்தினைக்கள தமிழ்ப்
பண்பாட்டுக்கழக சிறுகதைப் போட்
டியில் மூன்றாம் பரிசு பெற்ற கதை

என்ன செய்வது? தம்பி
யின் பெட்டியை இழுத்தெடுத்
தாள். அவனது புத்தகம்.....
கொப்பிகள்..... வினையாட்டுச்
சாமான்களெல்லாம் அதற்குள்
ளேதான். அவளது எதிர்
பார்ப்பு அங்கே கண்கிமிட்டி
யது. அவன் எப்போதோ பட்
டம் செய்துவிட்டு, வெட்டிக்
கிழித்து சுருட்டிப் போட்டி
ருந்த ரிகுத்துண்டுகள் அவளுக்
குக் கிடைத்தன. இனியென்ன
பூசரிபண்ண வேண்டியது
தானே?

இரவைப் பறைசாற்றிக்
கொண்டு லாம்புக்குப்பி எரி
யத் தொடங்கியது. ஈக்குள்...
கசங்கிய ரிகுத்துண்டுகள்...
பாணையிலிருந்து சுரண்டி

யெடுத்த சோற்றுப் பருக்கை
கள் எல்லாம் கைகொடுத்தன.
லாம்பு உமிழ்ந்த வெளிச்சத்
தில் தயாரிப்பு தொடர்ந்தது.

மிகுந்த பிரயத்தனப்பட்டு
மூன்று பூக்களைச் செய்து
கொண்டாள் சாந்தினி. அவை
போஷாக்கில்லாத குழந்தை
களைப்போல துருத்திக்கொண்
டிருந்தன. இந்த விவகாரங்க
ளெதுவும் அவள் கண்ணுக்குப்
படவில்லை. ‘தன்குஞ்சு பொன்
குஞ்சு’ அல்லவா? மனதுக்குள்
பெரிதும் சாந்தி நிலையது
சாந்தினிக்கு!

அடுத்த நாள் மிகுந்த
களிப்போடுதான் மலர்ந்தது.
அவளும் பாடசாலைக்குச் சுறு
சுறுப்பாகத்தான் சென்றாள்.
தாலும் கைப்பணிப் பாடத்
துக்கு தயாராகிப் போகும்
பெருமிதம்.

ஒரே பூக்கள் மயமாக
வகுப்பு காட்சியளித்தது. ஒருவ
ருடையதை மற்றவர்கள் மாறி
மாறிப் பார்த்து புகழ்ந்து
கொண்டார்கள். எத்தனை வண்
னம்..... எத்தனை வகைகள்?
ரீச்சர் இன்னும் வகுப்புக்கு
வந்துசேரவில்லை.

“பாருங்கடி சாந்தினி
யின்ற பூவ.....”

ஒருமுறை எல்லோரும்
ஒரேயடியாக இவள் பக்கம்
திரும்பிக்கொல்லென்று சிரித்

சாந்தினி வெட்கமடைந்து விடவில்லை. அவளுக்கு கணக்குப் பாடத்திலும் மொழிப்பாடத்திலும் எத்தனை மார்க்கிடைத்திருக்கிறதென்பதைப் பார்த்துக்கொள்வதிலேயே நோக்கம் சுழன்றது.

இரண்டு ஆசிரியர்களும் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு புள்ளிகளைச் சொல்லிவிட்டார்கள். இனியென்ன 'நான் முதலா நீ முதலா' என்று பார்க்கும் ஆர்வம் தலைகாட்டியது. தாங்கள் பெற்ற மதிப்பெண்களையெல்லாம் நிரல்படுத்திக் கூட்டினார்கள். சாந்தினிக்கு ஒரே ஆரவாரம். தற்போதைக்கு அவள்தான் முதலாவது பிள்ளையாக வந்திருந்தாள். சும்மாவல்ல; அறுபது மேலதிக புள்ளிகளால் முன்னணியில் நின்றாள் சாந்தினி இனியென்ன.....

“ஆ...ரீச்சர் வந்திட்டா...”

உண்மைதான், கைப்பணிக் காக ரீச்சரின் வரவு வகுப்பில் மீண்டும் கலகலப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. ரீச்சர் ஒவ்வொருவராக அழைத்து, அவர்களது கைப்பணிப் பூக்களைப் பார்த்து புள்ளி போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

மாலினிக்கு எழுபது..... புஷ்பாவுக்கு எழுபத்தைந்து... வாணிக்கு எண்பது..... இப்படியிப்படி!

சாந்தினியை அழைத்த ரீச்சர் அவளது பூக்களைப் பார்த்ததும் ஒரு சிரிப்புச் சிரித்தார். அது வேண்டுமென்றே சிரித்ததல்ல... இயல்பாகவே வந்த சிரிப்புத்தான்.

சாந்தினிக்கு ஆகபதினைந்தே புள்ளிகள்தான். அவ்வளவாவது கிடைத்தது போது மல்லவா?

எல்லாப் பாடங்களிலும் புள்ளிகள்கிடைத்தாகிவிட்டன. சாந்தினி படபடென்று அவற்றைக் கூட்டிப் பார்த்ததாள் அடுத்தகணம் அப்பாடா என்று அதிர்ந்துபோனாள்.

(யாவும் கற்பனை)

ஓர் மனுப்பு!

'ர(த்)தியின்' கற்பனையே அன்றி தகவத்தின் கருத்தே அல்ல

‘தரமர்ன பெண் எழுத்தாளர்கள் எவருமே இல்லை’ எனத் தகவம் ஆணித்தரமாகக் கூறியதாக ர[த்]தி ஒரு அபாண்டத்தைச் சிருஷ்டித்துத் [‘கடர்’ பங்குனி இதழ்] தகவத்திற்கு அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்த முயன்றமை எமக்கு அதிர்ச்சியையும், கவலையையும் அளிக்கின்றது.

ர[த்]தியின் கூற்று ஆதாரமற்றது என்பதையும், அஃது அவரின் அதீத கற்பனையே அன்றித் தகவத்தின் கருத்தே அல்ல என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகின்றோம்.

தகவம் காலாண்டு அடிப்படையில் ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்து, தரமானவற்றைக் குறிப்பிட்டு, கதைஞர்களை ஊக்குவிப்பதைத் தன் செயல்பாட்டுள் ஒன்றாகக் கொண்ட புனைகதை இலக்கிய நிறுவனம். நாம் கதைகளின் தரத்தைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றோமே ஒழிய, கதைஞர்களின் தராதரத்தைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிப்பதில்லை. தகவம் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அப்படியான ஒன்றைச் செய்ய முனையவும் இல்லை.

1975 ஆம் ஆண்டு முதல் தகவம் சிறுகதை மதிப்பீட்டைச் செய்து வருகின்றது. எந்தக் காலாண்டிலும் தகவத்தின் பரிசைப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பெறவில்லை என்பது ஓர் உண்மை. கடந்தாண்டு மூன்றாம் காலாண்டில், முதல் முறையாக மண்டுர் அசோகா தகவத்தின் பாராட்டைப் பெற்றிருந்தார். இந்த முக்கியத்துவச் செய்தியை முதன்மைப்படுத்தி ‘தகவத்தின் பாராட்டைப் பெறும் முதல் பெண் எழுத்தாளர்’ என மகுடமிட்டுத் ‘தினகரன்’ 15-3-82 இல் செய்தியும் வெளியிட்டிருந்தது.

உண்மை இப்படியிருக்க, இதனை முடிமறைத்து, பொய்க்கதை ஒன்றைக் கற்பனை செய்து, அதனைச் சோடித்து தகவத்திற்குக் களங்கம் கற்பிக்க முயலும் இந்த ர[த்]தியாரோ? இவர் ர[த்]தி என்ற பெயருள் மறைந்திருந்து கண்தொடுக்கும் மர்மமும் ஏனோ?

வேல் அமுதன்

செயலாளர்:- தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்.

பொருத்தமான பெயர்கள்

எட்வின் சார்லஸ்டன் என்னும் எழுத்தாளர் எல்சி பாஸ்டன் நகரில் இருப்பவர். இவருக்கு ஒரே சமயத்தில் மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தன. இந்த மூன்று குழந்தைகளுக்கும் இவர் வைத்த பெயர்கள்: செப்டர், பேஜ், லைன்! அதாவது அத்தியாயம், பக்கம், வரி!

— கதிர் மாணிக்கம்

With Best Compliments

from

The Largest Importers of.

SOUTH AFRICAN: Tor Steel And M. S. Plain Steel
In Sizes

1/4", 3/8", 1/2", 5/8", 3/4", 1"

B. I. Sheets 8' x 4' 18 G.

G. I. Pipes-

AND

JAPAN Origin — Five Star Brand Roofing Sheets

ALSO AVIALABLE

CEYLON STEEL CORPORATION

"For Steel"

Ex Stock At Any Time

JUPITER STEEL

**355, Old Moor Street,
Colombo - 12.**

T. phone: 36443

With the Best Compliments

Of

Phasi Hardware Stores

பாசி ஹார்டுவெயர் ஸ்டோர்ஸ்

SOLE AGENT JAFFNA DISTRICT
TUNGSRAM BULBS

No. 30, K. K. S. ROAD,
CHUNNAKAM.

T. Phone : 304

T' Garms 'PHASI'

With Best Compliments

Form

VENUS TRADERS

15, Quarry Road,
Colombo - 12.

T. Phone : 20922

With Best Compliments

Form

HAMDOON SONS & Co.,

AUTHORISED AGENTS
FOR CENTIC PUMPS, &
AGRICULTURAL WATER PUMPS &
CEYLON STEEL CORPORATION
PRODUCTS

330, Old Moor Street
Colombo - 12

T. Phone: 25140

With The Best Compliments

Of

ASIAN TRADING COMPANY

General Hardware Merchants

**35 A, Abdul Jabbar Mawatha,
Colombo - 11**

T.P. 547210

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

WESTERN TRADERS

HARDWARE MERE, GENERAL
SUPPLIERS

**334, OLD MOOR ST.
COLOMBO - 12.**

T. Phone 34288

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

BRASS STEEL COMPANY

Abdul Jabbar Mawatha,
Colombo - 12.

T. Phone : 548050, 22253.

சந்திப்பு!

திருமதி குறமகளுடன்

சந்தித்தவர்:-

தமிழ்ப்பிரியா

அது எங்களுக்கு முற்றிலும் புதிய இடம். யாரோ வழிகாட்டிய சுவட்டில் நடந்து போய்... 'திருபதி' என்ற நாமம் கொண்ட அந்த வீட்டின் முன் சில வினாடி தயங்கி நின்று... நான்தான் கதவை மெல்லத் தட்டினேன். ஒரு சின்னப் பெண் வந்து கதவைத் திறந்தா. தொடர்பாய் எழுந்த என் கேள்விகளுக்கு மிக மெதுவாய் பதில் சொல்லி விட்டு "அம்மா வெளியில் போய்விட்டா. நீங்கள் உள்ளுக்கு வந்து இருங்கோ அம்மா வந்தவுடன் சந்தித்துக் கொண்டு போகலாம்..." என்று அன்போடு வரவேற்று உள்ளே அழைக்கின்றாய் அந்தச் சிறுமி. "உங்களுக்கு என்ன பெயர்" என்று கேட்டுக்கொண்டே உள்ளே நுழைகிறேன். "குகபாலிகா" எங்களுக்கு பத்திரிகையும், சஞ்சிகை ஒன்றையும் படிப்பதற்காக எடுத்துத் தந்து விட்டு.. உள்ளே போய்கோப்பி போட்டுக் கொண்டு வந்து தந்து விட்டு - எங்களுடன் அமர்ந்து கதைக்கிறார். 12 வயதுச் சிறுமியான குகபாலிகாவின் இந்த வரவேற்பும் - உபசரிப்பும்... மனதிற்குள் அம்மா குறமகளுக்கும் ஒரு சபாஷ் போட வைக்கிறது.

'குறமகள்' என்ற பெயர், இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு புதிதானதல்ல, எனினும், நான் தெரிந்த, அறிந்த வற்றை வாசகர்களுக்கு ஒரு முறை ஞாபகப்படுத்தி விரும்புகின்றேன்.

ஈழத்தில், பெண் எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் கொடி கட்டிப் பறந்தவர் 'குறமகள்' அவர்கள். ஈழத்தில் வெளிவந்த அத்தனை பத்திரிகைகளிலும் கதை, கவிதை, கட்டுரை என்று..... எண்ணற்ற படைப்புக்கள் மூலம் பவனி வந்தவர். இது மட்டுமல்ல, நம் ஈழத்திரு நாட்டில் அவர் மேடையேறிப் பேசாத இடமே இல்லையெனலாம். அத்தனை திறமைமிக்க ஒரு பேச்சாளினியும் கூட. இத்தனை திறமைமிக்க ஒருவரை, பெண்ணின் ம் நினைத்து நினைத்து பெருமைப்படக் கூடிய ஒருவரையே சுட்டுக்காகச் செவ்வி காணப் போகிறேன். இவர் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (இவரின் இயற் பெயர்: திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்)

சில மணி நேர நடர்வின் பின் குறமகள் அவர்கள் வந்து விட்டா. நான் விடயத்தைச் சொன்னதும், "இதுவரை எந்தப் பத்திரிகைக்

குமே பேட்டி கொடுக்கவில்லை..... இப்போமட்டும் எப்படித் தருவது?" என்று சிரித்துக் கொண்டே மறுப்புச் சொன்ன போது... என் மனத்தின் எதிர்ப்புயர் சட்டென்று உதிர்ந்து கொள்ள முயல்கிறது. நான், இது நீங்கள் 'சுடர்' என்ற சஞ்சிகைக்குத் தருகின்ற செவ்வியல் - சுடரின் பாரதிச் சிறப்பிதழுக்கு தருகின்ற செவ்வி....." என்றதும், "பாரதி சிறப்பிதழ்" என்ற வார்த்தை கொடுத்த மகிழ்வோடு செவ்வி தரச்சம்மதித்தார். நானும் மனதில் குதித்த சிம்மாள்ச் சிரிப்போடு கேள்வியை ஆரம்பிக்கிறேன்.

* * *

பெண் விடுதலை!

கே: "பாரதி அன்றே பெண்கள் விடுதலைக்கு எண்ணற்ற கவிதைகள் பாடியிருக்கிறார். கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார், ஆனால்... நீங்கள் பெண்கள் விடுதலையை வரவேற்கிறீர்களா?"

ப: நிச்சயமாக!

இந்திய வீராங்கனைகளாகிய விஜயலட்சுமி பண்டிட், சரோஜினிநாயுடு, இந்திராகாந்தி போன்றவர்களின் போற்றுதற்குரிய செய்கைகளை அறிந்த காலத்தில் இருந்தே இந்த விடுதலை உணர்வு என் மனதில் சுடர் விட ஆரம்பித்தது."

தவிர, அந்தக் காலத்தில் பெண்கள் நடத்தப்பட்ட முறை உண்மையில் மனத்தில் ஒரு ஆவேசமான விடுதலை தராததையே உண்டு பண்ணியது."

கே. "பெண்கள் விடுதலை என்று நீங்கள் எதை எண்ணுகிறீர்கள்?"

ப: "பிறருக்குத் தீங்கு வராமல் அவரவர் தன்னிஷ்டமானது எல்லாம் செய்யலாம் என்பதே விடுதலை" என்று கேபேர்ட்டஸ் பென்சர் [Herbert Spencer] சொல்கிறார் இதையே பெண்கள் விடுதலைக் கட்டுரையில் பாரதியும் சொல்கிறார்.

நானும் அதையேதான் சொல்கிறேன் ஒரு சாதாரண உயிருக்கு இருக்கவேண்டிய சுதந்திரம், ஒரு ஆணுக்கு இருக்கிற சுதந்திரம்

ரம், பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டும். ஆனால்... பெண் விடுதலை என்றவுடன் பலவிதமான அர்த்தங்கள் தற்போது பிறக்கின்றன.

“பெண்கள் தங்களிடம் போராடுகிறார்கள்” என்று நினைத்து ஆண்கள் மனக்கசப்பு அடைகிறார்கள். சில பெண்கள் நினைக்கிறார்கள் — ஆண்களுடன் போராடுவது தான் விடுதலை என்று; உண்மையில் பெண்களிடம் இருந்து பெண்கள் விடுதலையடைய வேண்டும் என்பதே என்னுடைய எண்ணம்.

கே: “நீங்கள் சொல்வது புரிய வில்லையே! பெண்களிடம் இருந்து பெண்கள் விடுதலையடைவது என்றால்.....?”

ப: பெண்குலம் தாங்கள் இதுவரை வளர்த்து வந்த வளர்ப்பு எண்ணங்கள், அற்ப ஆசைகள், புற ஆசாரங்கள், அலட்சிய மனப்பான்மை போன்றவற்றிலிருந்து தங்கள் விடுதலையடைய வேண்டும். அப்பொழுது நாம் கோருகின்ற விடுதலை தானாகவே வந்து சேரும், சிந்தித்து நல்லமுறையில் செயல்படும் எந்தவொரு பெண்ணுக்கும் ஒரு போதுமே அதிகாரம் ஆட்சி செலுத்த முடியாது.

கே: “அப்படியென்றால்.... பெண்விடுதலை பெண்விடுதலை என்று கோஷமிடுகிறார்களே! இவர்கள் கோருவது எதை?”

ப: பெண்களைப் படுக்கையறைப் பதுமைகளாகவும் அறிவில் குறைந்தவர்களாகவும் நடத்தப்படுகின்ற நிலையில் இருந்து தாங்களும் ஒரு உயிர் — ஒரு ஆணுக்குரிய சகல சுதந்திரங்களும் தங்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும் என்றும் — தாங்கள் கணிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்று மே — பெண்கள் கோருகின்றார்கள்?

பெண்கள் சீரழியக் கூடாது

கே: இந்தக் கோஷம் தமிழ்ப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை நடைமுறைக்குச் சாதியமானதொன்று?

ப: பெண் இனம் என்பதே ஒன்று என்பது என் கருத்து. ஆனால்..... நாட்டுக்கு நாடு கலாசாரம் பண்பாடு வேறுபட்டிருக்கலாம். மனித சுதந்திரத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் பேதமற்ற நிலையில் நிச்சயம் எல்லோருக்கும் வேண்டும். தனிப்பட்ட மனித சுதந்திரம் கெள்விக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றினும் — தமது சமுதாய நலனுக்காக சிலவற்றை மட்டுப்படுத்தத்தான் வேண்டும்.

கே: அப்படியென்றால்..... தமிழ்ப் பெண்களுக்கு இந்த விடுதலைக்கும் மாளம் எல்லாம் தேவையற்றது என்கிறீர்களா?

ப: அப்படியில்லை விடுதலை என்ற பெயரால் தமிழ்ப் பெண்கள் சீரழியக் கூடாது என்பது தான் என் வேண்டுகோள். ஒரு குடும்

பத்தில் அன்பு நிலை வேண்டும், அன்பிற்கு ஆண்டவனே அடிமைப்பட்டவன். அதை விட்டு விடுதலை என்ற பெயரில் தான் தோன்றித் தனமாக நடந்தால்..... குடும்பத்திற்கு-சமூகத்திற்கு கேட்டபெயர் வேண்டித்தரும் நிலை ஏற்பட்டால் — பெண் மீண்டும் வீட்டிற்குள் பூட்டிவைக்கும் நிலைக்கே வரவேண்டியிருக்கும்.

கே: உண்மைதான். ஆனாலும் — இன்றைய சில எங்கள் சமூகத்துப் பெண்களிடம் தான் தோன்றித் தனமும் — அலட்சிய மனப்பான்மையும் ஏற்படுவதற்கு..... விடுதலைத்தாகம் என்பதை விட சீதனப் பிரச்சினை தான் காரணியன்று நான் எண்ணுவதுண்டு. நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப: இந்த நிலையை மறுக்க முடியாது தான் நினைக்கும்போதெல்லாம் இந்தப் பிரச்சினை நெஞ்சை ஆவேசப் புயலில் அசைக்கிறது தான் ஆனாலும்... சீதனவிடயத்தில் ஆண்களைக் குற்றம் சொல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை. ஏனென்றால்..... ஒவ்வொரு ஆணுடைய தாயும் சீதனம் வாங்குவதில்லை என்றும் — ஒவ்வொரு பெண்ணுடைய தாயும் சீதனம் கொடுப்பதில்லை என்றும் சங்கற்பம் கொண்டால்தான் இந்தப் பிரச்சினையை ஒரு தீர்வுக்கு கொண்டு வரலாம். இந்த நிலையைத் தான் நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன் பெண்களிடம் இருந்து பெண்களுக்கு விடுதலை வேண்டுமென்று.

பாரதியின் கனவு!

கே: அப்போ அன்று பாரதி சொன்ன பெண்விடுதலையும் — இன்று பெண்கள் கோருகின்ற விடுதலையும் ஒன்றுதானா?

ப: பாரதி 100 ஆண்டிற்கு முன்பு கண்ட விடுதலைப் புதுமைப் பெண்களின் தீவிரம் — இன்னும் எங்களிடம் வரவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன்.

கே: இந்தப் பாரதி நூற்றாண்டில் பெண்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

ப: சமூகத்திற்குப் பெண்களின் பங்களிப்பு நிறைய வேண்டும். “பெண்கள் தொழில் அதிபர்களாக வரவேண்டும்” என்றெல்லாம் பெண்களைப் பற்றி பாரதி நிறையக் கனவு கண்டாரோ! அந்தக் கனவு நனவாக வேண்டும்.....! இதைவிட புதிதாக நான் வேறு என்ன சொல்வது!

என்று கேள்வி கேட்கும் என்னிடமே திரும்பக் கேட்கிறார். நான் எப்படிப் பதில் சொல்வது? முதல் முதலாக சுடருக்குப் பேட்டி தந்தமைக்காக — நன்றி சொல்லி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். பதில் நன்றி சொல்லி சந்தோஷமாய்ச் சிரித்தபடி வாசல் வரை வந்து வழியனுப்பிவைத்தார்.

தமிழகத்திலிருந்து புற்றீசல்கள் போல் படையெடுக்கும் சஞ்சிகைகளில் ‘மாதம் ஒரு நாவல்’ சஞ்சிகைகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. ஆரம்பத்தில் ‘ராணிமுத்து’ என்ற ‘ராணியின்’ வெளியீடாக ஆரம்பித்த இச்சஞ்சிகை வரிசை, காலக்கிரமத்தில் ‘பிரேமரத்தினம்’, ‘மாலை மதி’, ‘நவரத்தினம்’ என்று தொடர்ந்தது. சமீபத்தில் ‘சாவியின்’ ‘மோனா’, மணியனின் ‘மணியன்’ ஜெயகாந்தனின் ‘கல்பனா’ என்று தொடர்கிறது.

வழக்கமான சஞ்சிகைகளைவிட இப்படியான மாதம் ஒரு நாவல் சஞ்சிகைகள் இப்படிப் பெருகுவதற்குக் காரணமென்ன?

விஷயங்கள் தேடும் சிரமம் குறைவாகலாம். அல்லது தயாரிப்புச் செலவு சுருக்கமாக இருக்கலாம். அல்லது விற்பனை அதிகமாக இருக்கலாம். எது எவ்வாறாயினும் தரம் இருக்கிறதா என்று யாரும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. வெளியீட்டாளரும் சரி, வாசகரும் சரி, இது பற்றிச் சிந்திப்பதேயில்லையோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

தரம் பற்றிச் சிந்திக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. தவறான பாதையில் இச்சஞ்சிகைகள் தடம் புரண்டு போகின்றனவோ என்பதையாவது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கண்டிப்பாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த மாதம் ஒரு நாவல் கைங்கரியத்தில் அடிக்கடி பெயரைக் கொ(டு)க்கும் எழுத்தாளர்கள் சுஜாதா, லக்ஷ்மி, அனூராதாரமணன், இந்துமதி, வாஸந்தி, சிவசங்கரி, பி. கைலாசம், புஷ்பா தங்கத்துரை, சு. சமுத்திரம், பி. வி. ஆர் முதலியோரே. அவர்கள்தான் என்ன செய்வார்கள்? மாதம் ஒரு நாவல் தா என்று பிரசுரிப்பாளர்கள் நெருக்கினால் வழவழா, கொழுகொழா என்று எதையாவது எழுதிக்கொடுக்கிறார்கள். பெயர் பிரபலம் இருப்பதால் அவர்கள் என்னதான் எழுதினாலும் அச்சப்போட வெளியீட்டாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வாங்கிப் படிக்க வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள். [குறிப்பாக இலங்கை வாசகர்கள்].

விற்பனைப் போட்டியின் காரணமாக, அநேகமாக செக்ஸ் பிறழ்ச்சிக் கதைகளே இந்த நாவல்களில் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. மலிவான மர்ம நாவல்கள் போல்,

மலிவான செக்ஸ் நாவல் வரிசையாக, இந்த மாதம் ஒரு நாவல்கள் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஜெயகாந்தன், லக்ஷ்மி, மக்ரிஷி போன்ற தரமான எழுத்தாளர்கள் கூட வெளியீட்டாளர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப தரம் இறங்கி விடுகிறார்கள் போல் தெரிகிறது. இது எங்கே போய் முடியப்போகிறதோ?

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை, வாசகர்கள் இந்த நாவல்கள் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். இந்த நாவல்கள், ஏற்கனவே ஈழத்தின் நாவல் வெளியீட்டுத் துறையைப் பாதித்துள்ளன.

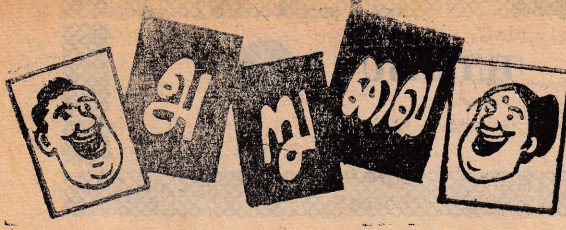
வாசகர்களின் ரசனையையும் இவை மாசுபடுத்துவது நிச்சயம். எழுதியவர் பெயரைக் கொண்டு நாவலை வாங்குபவர்கள் ஏமாற்றும் அடைவது ஒரு புறம் இருக்க, தேவையில்லாத குப்பைகளை, தம் மூளையிலும், வீடுகளிலும் தேக்கி வைக்கும் ஆபத்தும் இந்த நாவல்களால் ஏற்பட இடமுண்டு.

இந்த நாவல்கள் வரிசையில் வெளிவந்த இரண்டொரு கதைகளை மாதிரிக்காக இங்கு தர விரும்புகிறேன். ஜெயகாந்தன் எழுதிய ‘அட சும்மா கெட புள்ளே!’ கல்யாணமான ஒரு ரவுடி கல்லூரி மாணவியைக் கவர்ந்து ஹோட்டலுக்குப் போய் சல்லாபித்துவிட்டு வருகிறான். அவனுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டதும், மனைவி அவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறாள்

கலைஞர் கருணாநிதி எழுதிய “வான் கோழி” ஐயகோ! அபத்தக் களஞ்சியம் ஆண்மையில்லாத ஒரு கணவன், தன் கையாள் ஒருவனை பாத்திரமில் ஒளித்து வைத்து, புணர்ச்சி நேரத்தில் அவனை இடம் மாற்றுகிறான். யாரையோ கிண்டல் செய்வதாக நினைத்து, கலைஞர் தன்னையே கிண்டல் செய்து கொள்கிறார்.

மாதம் ஒரு நாவல் வரிசையில் வந்த எந்த ஒரு கதையுமே, யதார்த்த ரீதியில்லமைந்த, இலக்கியவாடை வீசுகின்ற கதையாக அமையவில்லை. வெறும் செக்ஸ் கதையாகவோ, அல்லது மர்ம நாவலாகவோதான் அவை அமைந்துள்ளன. சுருங்கச் சொன்னால் முன்பு குப்பையாக வந்து இறங்கிய 8 அணு 4 அணு, மர்மக் கதைகளின் மறுபிறப்புத் தான் இந்த மாதம் ஒரு நாவல் கதைகள்.

ஈழத்து வாசகர்கள் இந்த நாவல் அலையில் மூழ்கிப் போகாமல், ஈழத்து இலக்கியத்தின் மரபைக் காக்கவேண்டும்.

சோதிடர்: அதிவிரவில் உமக்கு கடல் கடந்த நாட்டுச் சீவியம் ஹைட்ரோபோகி ரது... இது சத்தியம்!

ஆசிரியர்: நீங்கள் சொல்வது சொம்ப சரி..... வாறமாதத்திலிருந்து எனக்கு நெடுநீவுக்கு பாற்றம் வந்திருக்கு.!

— கதிர்மாணிக்கம்

எஜமான்: உன் பேரென்னப்பா...?

புதுவேலைக்காரன்: எம்பேரு ஆசுருவாத முங்க; சுருக்கமா வாதமுன்னு அழைப்பாங்க..

* * *

ஆசிரியர்: டேய் உன் வீட்டிலிருந்து எந் நேரம் பாடசாலைக்குப் புறப்படுவாய்..?

மாணவன்: கோபால் நேரத்துக்கு சேர்...

* * *

ஒருவன்: என்னிடம் பொக்கற் அடிச்சிட்டான் ஐயா ஒருத்தன். அவனைப் பிடியுங்கோ...

பொலிஸ்காரர்: எங்கே போகிறான்.....?

ஒருவன்: அதோ... .. அந்த பஸ்ஸில் போய்க் கொண்டிருக்கிறான்.

* * *

ஒருவர்: அந்தப் பாகவதரின் சங்கீதத்தில் நல்ல பாவம் இருக்கிறது.

மற்றவர்: அவர் பாவம் என்று தானே நானும் எழுந்து போகாமல் இருக்கிறேன்.

* * *

சோழ: இராத்திரி "வீடியோ" படம் பார்க்கப் போய் கரண்ட் வராமல் விடியும் வரை காத்திருந்தோம்.

இராமு: என்ன படம் காண்பிக்கவிருந்தார்கள்?

சோழ: "விடியும்வரை காத்திரு"

* * *

கணவன்: "திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன" என்று கூறிய அந்த மேதாவி உனக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தால் நிச்சயமாகத் தன் சுருத்தை மாற்றிக்கொண்டிருப்பான்

மனைவி: எப்படி?

கணவன்: "திருமணங்கள் நரகத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன" என்று!

* * *

ஒருவன்: அந்தச் சிறுகதையை வாசித்தாயா? அதற்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம்?

மற்றவன்: 'திரிகதை' என பெயர் வைக்கலாம்.

ஒருவன்:!.....?...!.....?.....

* * *

ஒருவர்: உனது பொழுதுபோக்கு என்ன?

பிச்சைக்காரன்: பிச்சை எடுத்தல்

ஒருவர்: தொழில்.....

பிச்சைக்காரன்: சாமி கும்பிடுதல்

* * *

— மண்டுர் செல்வானந்தன்

நண்பர்: இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரம் ஏன் இப்படி உறுதியில்லாது சாய்கிறது?

அன்பர்: இந்த நாட்டின் "முதுகெலும்புகள்" சக்தி இல்லாது இருப்பதாலும் இந்த நாட்டை விட்டு விலக்குவதாலும் தானப்பா.

* * *

ஆசிரியர்: இந்த நாட்டின் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருள் கூறு பார்க்கலாம்.

மாணவன்: "திருமை", சார்!

— குன்றுதோரடி

“நல்லதோர் வினைசெய்தே அதை நலங்கெட புழுதியில்
எறிவதுண்டே”

இந்த புவாவகைகளை சிறகுகள் இவ்வ

தாயாசீசெல்வி

அன்று வெவ்விக்கிழமை தோய்ந்து விட்டு உலராத தலையை தளர பின்னிக்கு கொண்டு பாடசாலைக்கு வந்த பட்டாள் நிர்மலா. பிளவுவின் முதுகுப் பக்கம் ஈரமாகி முதுகில் ஒட்டிக்கொண்டது.

நேரம் போய் விட்டதே...

அவள் வேகமாய் நடந்தாள்.

கடைசித் தடவையாய் முகத்தை கண்ணடியில் கூட பார்த்துக் கொள்ளவில்லை இப்போதெல்லாம் பார்க்கும் ஆர்வமும் வருவதில்லை.

மெல்லிய ஒருங்கிய நீளமான முகமும் கவிழ்ந்த பெரிய கண்களும், சின்ன உதடுகளும், நெற்றியில் ஒன்றிரண்டு வெள்ளியாய் மின்னும் மயிரிழைகளும்... ..

இவைகளையே தினம் தினம் கண்ணடியில் பார்த்து அலுத்து விட்டது. பச்சை நிற இலை நைலக்ஸ் விலகி விலகி பாதங்களை வழி நடத்த அவள் கொஞ்சம் வேகமாய் நடந்தாள்.

கழுத்தில் கறுப்பு மணி கோர்த்த மெல்லிய சங்கிலி... கைகளில் ஒரு அகலமான காப்பு... நெற்றியில் வைத்த குங்குமப் பொட்டு..... அதன்துகள்கள் மூக்கில் சிந்தியிருந்

தன. கைக்குட்டையால் முகத்தை ஒற்றிக்கொண்டு அவள் பாடசாலைக்குள் நுழைந்த போது முதல் மணி அடித்தது.

மாணவர்கள் ஒழுங்காய் நின்று நமச்சிவாய வாழ்க என்று கோரஸ்ஸாக ஆரம்பித்தார்கள்.

அவள் கையெழுத்து வைத்து விட்டு நீள வராந்தாவில் ஒரு பக்கமாய் நின்று கொண்டாள். மற்றைய ஆசிரியர்கள் ஓரக்கண்ணால் ஒரு தடவை அவளைப் பார்த்து விட்டு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அவளுடன் அதிகம் பேசுவதில்லை. கதைப்பவர்களையும் ஏளனத்தோடு பார்ப்பார்கள்.

முதல்பாட நேரம் அவளுக்கு வகுப்பு இல்லை. ஆசிரியருக்குரிய அறைக்குள் போனாள். இரண்டு பேர் அன்றைய பேப்பர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவள் ஒரு ஓரமாய் இருந்த நாகாலியில் அமர்ந்து கொண்டாள். அவள் பாடசாலைக்கு மாற்றலாகி வருவதற்கு முன்பே அவளைப் பற்றிய விஷயங்கள் இங்கே வந்து விட்டது.

முதல் நாளை சக ஆசிரியைகள் பேசிய பேச்சிலிருந்து அவள் புரிந்து கொண்டாள்.

“ஒருத்தனோட பழகி சத்தித் திரிஞ்சு போட்டு இப்ப அவன் விட்டுட்டுப் போயிட்டான் இவ இருக்கிறு, இவ ஒருதன் வந்து கட்டுவானே” போனவனும் இந்நேரத்துக்கு இன்னொருத்தியைப் பிடிச்சிருப்பான்.

இவர்களது வார்த்தைகளினால் முன்பெல்லாம் நிலைகுலைந்து விடுவாள். மனம் பதறித் துடிக்கும், கண்ணில் நீர் சிறிய குளங்களாய் தேங்கும் பின்பு பழகிவிட்டது.

இப்போது அவர்களது பார்வைகளை..... பேச்சுக்களை அலட்சியப்படுத்தும் அளவுக்கு மனதுக்கு தைரியம் வந்து விட்டது.

உண்மையை எவ்வளவு அழகாக கற்பனை செய்து மாற்றிச் சொல்கின்றார்கள். ஒரு எழுத்தாளனை மிஞ்சி விடும் கற்பனாவாதிகள்.

மனம் கசந்து வழிய நிர்மலா கையுடன் கொண்டு வந்திருந்த சஞ்சிகையைப் புரட்டினாள். முதல் பக்கத்திலேயே புதுகவிதைகள்.

கவிதைகளைக் கண்டதும் சட்டென்று தெய்வேந்திரனை நினைத்துக் கொண்டாள்.

ஒரு காலத்தில் அவள் நிறைய நிறைய புதுக்கவிதைகள் எழுதியிருக்கின்றாள். எந்த கவலையுமில்லாத சந்தோஷமான மனத்தின் ஊற்றுக்கள் அவை. எழுதிய கவிதைகளை பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பும் எண்ணமில்லாமல் தெய்வேந்திரனைத்தான் தேடிக்கொண்டு ஓடுவாள். ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் ஒவ்வொரு மாதிரி விமர்சனங்கள் சொல்வான். ஒரு நாள் ‘இதைப் பாருங்கோ’ என்று ஒரு கவிதையை காட்டினாள். அவன் படித்துப் பார்த்தான்.

பறுவைகள்

நாங்கள் —
வசந்தகால வானில்
பறந்தவர்கள்
அப்போது —
சீதனம் என்ற கத்தியால்

எங்கள் சிறகுகளை
வெட்டியவர்கள் நீங்கள்
இப்போது —
எங்களால் பறக்க முடிய
வில்லை

எங்கள் சிறகுகள் எங்கே?
படித்துவிட்டு அவனை நிமிர்ந்து
பார்த்தான்.

“நான் மட்டும் உம்மு
டைய சிறகுகளை வெட்டிற்றவ
னாய் இருக்கமாட்டன் பயப்
படாதேயும்”

என்று சிரித்துக் கொண்டு
சொன்னான்.

அவள் தனது அகன்ற
கண்களால் அவனை ஆழமாய்ப்
பார்த்தாள். நம்புகிறேன்,
நம்புகிறேன் என்பது போல
அழுத்தமாய் முடித்திறந்தது.

தெய்வேந்திரனின் ரசனை
வித்தியாசமானது. அவன்
படிக்காதது எதுவுமில்லை. ஒரு
புத்தகப் பைத்தியம் என்றும்
சொல்லலாம். ஊரிலிருந்து
கட்டுக்கட்டாய் புத்தகம்
கொண்டு வந்து வைத்திருந்
பான். இந்த இலக்கிய ரசனை
தான் அவர்களை ஒன்றாய்
இணைய வைத்தது. ஒவ்வொன்
றையும் இனங்கண்டு அவன்
விமர்சிப்பதை அவள் அயர்ந்து
போய் கேட்டுக்கொண்டிருந்
பான்.

அவனால்தான் கவிதை எழு
தத்தோன்றியது, எழுத வைத்
தது. சமுதாயத்தின் அவலங்
களை வேதனையோடு அவன்
விமர்சிப்பான், மாற்றமுடியாத
சமூகத்தில் தாமும் தரும்பாக
அலைக்கழிவதை..... தவிர்க்க
முடியாத சோகத்தை —
சொல்லி பெருமூச்சு விடுவான்

பெரும் சமையான குடும்ப
பாரத்தை அவளிடம் சொல்லி
மாய்வான். “ஒரு சதமும் சீத
னம் கேட்காமல் உன்னை நான்
கல்யாணம் செய்யத் தயார்.
அப்பிடி என்னைப்போல ஒருத
வைது என்றை தங்கச்சிய
வையை செய்ய முன் வர மாட்
டான் என்கிறானே.....”

அவன் அடிக்கடி சிசால்லும்
வார்த்தை இது.

எவ்வளவுதான் உயர்ந்த
ஸ்டீசியங்களை மனத்தில் வளர்த்து

துக்கிகொண்டிருந்தாலும் நிஜத்
தில் அவை சாத்தியமாவது
மிகவும் கஷ்டம் என்பான்.

இந்த அன்பு — ‘காதல்’
என்ற வார்த்தையையும்
கடந்து காவிமமாக உயர்ந்த
போதுதான் அவர்களுக்குள்
பிரிவு ஏற்பட்டது.

அவர்களைப் பற்றி—அவர்
களது இணைப்பைப் பற்றி—
சரியான விதத்தில் உணர்ந்து
கொள்ள ஊராட்களுக்குத்
தெரியவில்லை. தாங்கள் எவ்வ
ளவுதான் உயர் உயரப் பறந்
தாலும் கீழே குனிந்து பார்த்
துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற
உண்மையை உணர்ந்த போது
தான் முதன் முதலாய் கசப்பு
வழிந்தது.

தெய்வேந்திரனின் அம்மா
வந்து—

‘என்றை மகனை மயக்கப்
பார்த்தியேடி ஆட்டக்காரி....
ஒரு வக்குமில்லாத உன்னை
அவன் கட்டினால் நான் என்றை
ரெண்டு பெட்டையையும்
கிணத்துக்குள்ளயே தள்ளிறது.
பார் கொஞ்சம் வடிவாய்—
உத்தியோகம் பார்த்தால் விட
மாட்டியள். மயக்கிப் போட்
டுத்தான் மற்றவேலை பார்ப்
பியள். உன்றை மூஞ்சிக்கு
உத்தியோக மாப்பிள்ளை கேக்
குதோ?’ என்ற தலைவிரி
கோலமாய் ஆர்ப்பாட்டம்
நடத்தியபோது அவள்
அதிர்ந்து போனாள்.

எதற்காக இப்பிடி அசிங்க
மாய் கத்துகிறாள் என்ற
திகைப்பில் சிலையாய் நின்றாள்.

மென்மையான.....இனிய
இயல்புடைய.....கவிதைகளை

வயதில் குறைந்த மன்னர்

உலகிலுள்ள
நாட்டை ஆளும்
மன்னர்களில் வய
தால் மிகக் குறைந்த
மன்னர் பூட்டலன் மன்
னர்தான். இவர் பிறந்த
ஆண்டு 1955. அவரின்
பெயர் ஜிக்மே சிங்கே
வாங்கங் என்பது.

தகவல் :

- சதீஷ் -

* ஆடை கட்டிய பெண்ணை
ரசிப்பது காதல்; அவளை
நிர்வாணமாக்கிப் பார்ப்
பது கவிதை; அவளைப்
பிணமாக்கிப் பார்ப்பது
தத்துவம்.

ரசிக்கத் தெரிந்த தெய்வா
வுக்கு இப்படி ஒரு குரூர புத்தி
யுள்ள அம்மாவா? வார்த்தை
களாலும் ஒருதரை சாகடிக்க
முடியுமா? முடியும்.

இதோ சாக வைக்கிறாளே
கடவுளே!கடவுளே!

அவள் அழவும் முடியாத
வளாய் புலம்பவும் தெரியாதவ
ளாய் நின்று கொண்டிருந்தாள்.
சுற்றிலும் கூடியிருந்த அக்
கம் பக்கத்தவர்களின் முகங்
களில் வம்பு சேகரிக்கும் ஆவல்
அதிகமாய் மின்னியது. அவள்
அவமானத்தால் சுருங்கிப்
போனாள். ஆத்திரமும் வேக
மும் போட்டி போட்டுக் கிளம்
பியது.

‘அம்மா! வாயை மூடு,
என்ன கதைக்கிறாய், அவள்
என்னை மயக்கவுமில்லை. நானும்
யோசனை இல்லாமல் போகவு
மில்லை. நான் தங்கச்சியாட்களை
விட்டிட்டுப் போயிருவனே.
யோசிக்காமல் கதைக்காதை,
நடமுதல்ல இந்த இடத்தை
விட்டு’

தெய்வேந்திரன் அதட்டி
னான்.

“ஐயோ என்னைப் பேச
வந்திட்டான். இப்பவே அவ

ளின்ரை சொல்லைக் கேட்டுத் துரத்தினான். நான் என்ன செய்ய. பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறீர்களே... நான் பெத்த பிள்ளையே வாயை மூடச் சொல்லியிட்டானே.”—

என்று அம்மா சத்தம் போட்டு அலற சுற்றி நின்ற ஆட்கள் அம்மா மீது அனுதாபப்பட்டு தெய்வேந்திரனையும் அவனையும் தாள் திட்டினார்கள். ஏற்கனவே இவர்களைப் பற்றி புகைந்து வெடித்துக் கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு இது நல்ல சந்தர்ப்பமாய் போய்விட்டது.

“கவிதையும் கத்தரிக்காயும் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிஞ்சவையல்லே. அவையின்ரை கதையும் சிரிப்பும்...”

அவர்களது அன்பையோ ரசனையோ மென்மையான மனங்களையோ அங்கே யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாமற் போய்விட்டது.

இந்த மூன்றாம்தர அங்கத்தவர்களிடையே தப்பிப் போய் வித்தியாசமாய் பிறந்த குற்றத்திற்காக அவர்கள் நெஞ்சம் வேதனைப்பட நின்றார்கள். அவள் அழவும் மறந்து நின்ற போதே அவன் பார்வையால் அவனை தடவிக் கொடுத்தான்.....
மன்னிப்புக் கேட்டான்.....
என்றவது ஒருநாள் வருவேன் என்றான்.

தாயையும் அழைத்துக் கொண்டு ஊருக்குப் போனான். அன்று போனவன் தான். ஏழெட்டு வருடங்களாகி விட்டன. அன்றைய காயமும் வடுக்களும் அவளுக்கு ஆரமல் இருப்பது போலவே அவனுக்கும் இருக்கக் கூடும். அவனிடமிருந்து கடிதமோ தகவலோ ஏதுமில்லை. எங்கே இருக்கிறான்.....என்ன செய்கிறான்... என்றே தெரியவில்லை. அவனது பிடிவாதம்.....வவராக்கியம் அவளுக்குத் தெரியும்.

தன்னுடைய தங்கைகளை கரைசேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறானோ? அந்த முயற்சியில் தானும் ஒரு

வாழ்க்கையைத் தேடிக்கொண்டிருப்பானோ?

அவனது வாழ்க்கை எப்படியும் அமைந்திருக்கக் கூடும். அவள் மட்டும் மாறாமல் அவளாகவே இருக்கிறாள். அவனது நினைவுகளை நெஞ்சிலும் அவனுக்காக குங்குமத்தை நெற்றியிலும் சுமந்து கொண்டு— இந்த முப்பத்தி நாலு வயது வரையில்—

தீங்கில்லாத பாம்புகள்

ஐரிச்சில் ஒரு மிருகக் காட்சிச்சாலை உள்ளது. இங்கே ‘போவா’ என்கிற பாம்புகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பாம்புகளைப் பார்வையாளர்கள் கொத்துக் கொத்தாக அள்ளிச் சுருட்டி கையில் வைத்துக் கொள்ளலாம்; ஒன்றும் நேராது. இந்தப் பாம்புகளுக்கு கோபம் வருவதெல்லாம் அவை இணையும் போதுதான்.

— கதிர்மாணிக்கம்

என்றவது ஒரு நாள் தெய்வா வந்து என்றை பொறுப்பு தீர்ந்து போச்சது நிர்மலா. இனி நாங்கள் கல்யாணம் செய்வம்” என்று கேட்கக் கூடும்.

கேட்பான்.

இந்த நம்பிக்கையில் தான் வீணாய் போகிற தனது இளமை கூட வேதனையாகத் தெரியவில்லை.

அவன் போன பிறகு அவள் கவிதைகள் எழுதவேயில்லை. ரசிக்கப்படாத கவிதைகளை உருவாக்க அவளுக்கு பிடிக்கவில்லை. சஞ்சிகைகளில்... பத்திரிகைகளில் வரும் கவிதைகளில் அவனது ஜீவனை அடையாளம் கண்டு கொள்வான்.

அவனை நினைத்து ஒரு நிமிஷம் அழுவான்.

அவனது நினைவுகள் தருகிற தைரியத்தான் சுற்றியிருப்போரின் ஏளன வார்த்தைகளை மறந்து போக வைக்கிறது.

‘மணி’ ஒலிக்கும் சத்தத்தில் நிமிர்ந்தாள்.

சஞ்சிகையை மூடி வைக்கையில் ஒரு எண்ணம் வந்தது.

ஒரு காலத்தில் அவனுக்காக மட்டுமே எழுதிய கவிதைகளை எதற்காவது அனுப்பவேண்டும்.

எங்கேயாவது இருந்து கொண்டு அவன் அந்த கவிதையை படிக்கமாட்டானா?

அவனுக்காக எழுதியவைகளை அவனும் ஒரு வாசகனாய் படிக்கட்டுமே.

அவள் அன்று மாலையே தனது அலுமாரியை திறந்து பழைய காகிதங்களை எடுத்துப் புரட்டினாள்.

நாலைந்து கவிதைகளை கையில் எடுத்தாள்.

* * * *

“மேகத்தின் இரண்டாம் பக்கத்தில் ‘பறவைகள்’ வந்திருந்தது. மேஜை மீது விரித்த தெய்வேந்திரனின் கண்கள் கலங்கின.

“நிர்மலா! உன் சிறகுகள் வெட்டப்படவில்லையம்மா. கட்டிப்போடப் பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு தான். இன்னும் ஒரு தங்கச்சிக்குக் கல்யாணம் செய்து வைச்சிட்டு உன்னட்ட வருவன் அதுவரைக்கும்..... அதுவரைக்கும்.....

அவன் விரித்த புத்தகத்துள் முகத்தை கவிழ்த்துக் கொண்டான்.

காதோரம் மெதுவாய் நரை படர ஆரம்பித்த முப்பத்தி ஒன்பது வயது தெய்வேந்திரன் மனம் தாளாமல் அழுது கொண்டிருக்கிறான்.

கற்பனையே

காவியமாவனவள்

குழங்காவியம்

அனகை-ஆவ-இராசேந்திரம்

ஒரு நாள் நள்ளிரவிருக்கும்; உறக்கம் தன்னை
எல்லோரும் தழுவிட்ட தருணம் பார்த்து
இருபதடி ஆழ்கிணற்றுள் புனிதா பாய்ந்தாள்
இரக்கமிலாப் பேய் போல்வாள் பாய்ந்தே விட்டாள்
அரவமது கேட்டெழுந்த அன்னை தந்தை
அதிர்வெடியாய்ப் போட்ட குரல் கேட்டுவந்தோர்
விரைந்தெடுத்தார் வெளிக்கவளை; இறைவன் காத்தான்
வீரி அவள் உடல் உயிருக் கூறே இல்லை.

தண்ணருவி பாய்ந்த தென விழியிருந்து
தந்தை தாய் தங்கையர்கள் அன்புத் தம்பி
கண்ணீரைச் சிந்தி அவன் அழுதே நிற்கக்
கண்டிட்டாள் கோலமயில் கவலை கொண்டு
புண்ணாகி வெந்துள்ளம் புலம்புவோர்க்கு
புதுமொழிகள் கூறலுற்றுள் “ நுமைப் பிரிய
எண்ணிட்ட நான் பாவி; வாழ்வில் என்றும்
எப்பிழையும் இனிச் செய்யேன் உறுதி ” என்றுள்.

அன்றிருந்து அழகை துயர் அனைத்தும் நீங்கி
ஆரணங்கு அமைதியுற வாழலானாள்
சென்றிட்ட உயிர் மீண்டும் உடலுள் வந்த
சேதியென எல்லோரும் மனங்களித்தார்
கன்றினையே தன்னுயிராய்க் கொள்ளும் ஆப்போல்
கலங்கியவர் அமைதிநிலை பெற்றார் அங்கே
நின்றிட்ட புயலோய்ந்து மெல்ல மெல்ல
நிழல்மேவும் தென்றலது நுழைந்ததம்மா!

அன்றிருந்து அழகை துயர் அனைத்தும் நீங்கி
 ஆரணங்கு அமைதியுற வாழலானால்
 சென்றிட்ட உயிர் மீண்டும் உடலுள் வந்த
 சேதியென எல்லோரும் மனங்களித்தார்
 கன்றினையே தன்னுயிராய்க் கொள்ளும் ஆப்போல்
 கலங்கியவர் அமைதிநிலை பெற்றார் அங்கே
 நின்றிட்ட புயலோய்ந்து மெல்ல மெல்ல
 நிழல்மேவும் தென்றலது நுழைந்ததம்மா!

(வேறு)

காலநதி ஓடி ந்தம்
 காற்றினிடை போக
 ஞால மிதில் நான்கு நிறை
 மாதமது ஓடி
 கோலமயில் ஈன்றனளே
 கொள்ளை எழில் மதலை
 சோலையுறு கிள்ளையெனச்
 சொக்குமொரு பேழை.

மாசுதரு சின்னமெனும்
 மனத் தயக்கமின்றி
 ஆசையுடன் புனிதாவின்
 அன்னை மடிதாங்கி
 பாசமுடன் பண்பதனைப்
 பாலுடனே ஊட்ட
 வீசுமொளி வெண்மதியாய்
 வீரன் வளர்ந்திட்டான்.

ஆண்டைந்து ஓடியது
 ஆறென்னுமா போல்.
 ஈண்டு புனிதா கதையை
 இரவு பகலென்று
 வேண்டுவதே போற் கூடி
 விமர்சித்தோ ரெல்லாம்
 மாண்ட கதை அதுவென்று
 வேறுகதை தொட்டார்.

கால மிதில் திருமணமோ
 காரிகைக்குக் கேட்டு
 சீலமிகு செம்மல் சிலர்
 காலடிக்கே வந்தார்.
 கோலமயில் கொள்கை அதிற்
 கொஞ்சமுமே இல்லை
 சாலவழி கொண்டுவரத்
 தாயுமுரை செய்வாள்.

“ இந்தனிதம் நீயிருப்பின்
 இவ்வீட்டி லுந்தன்
 தங்கையரை யார்மணக்கத்
 தாவி வருவார்கள்
 செங்கமலச் செல்லியெனச்
 சென்றதெலாம் விட்டு
 மங்கலமே கொண்டிருக
 செய்க மணமெ”ன்பாள்

“ எம்வாழ்வு புனிமேலே
 எத்தனை நாள் மகளே
 நம்பியெமை இருப்பதிலே
 நியாயமுமோ இல்லை
 தம்பியுடன் தங்கையர்கள்
 தனிவாழ்வு காணின்
 பங்கமுறுவாய் ஈது
 பதித் திருக நெஞ்சில்.

(வளரும்)

வண்ணங்கள் வேற்றுமை பட்டால் — அதில்
மானுடம் வேற்றுமை இல்லை
எண்ணங்கள் செய்கைகள் எல்லாம் — இங்கு
யாவர்க்கு மொன்றெனக் காணீர்.

றீகன் றேடர்ஸ்

163, ஐந்தாம் குறுக்குத்தெரு,
கொழும்பு - 11.

தொலைபேசி : 3 3 8 5 6

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும்
வந்தனை செய்வோம் — நிதம்
உண்டு களித்திருப்போரை
நிந்தனை செய்வோம்.

உள்ளூர் விளை பொருட்களின் கமிஷன் விற்பனையாளர்

பெட்டா றேட் கொம்பனி

90, நாலாம் குறுக்குத்தெரு,
கொழும்பு - 11.

தொலைபேசி : 2 2 4 1 0

கிராமிய காதல்

காட்சி இரண்டு:—

கன்னியின் வீட்டருகிலே, காதலன் வந்து விட்டான். நடக்கப்போவதைக் கவனியுங்கள். இருவருக்கும் இடையில் நடக்கும் சல்லாபம், பாடல்களில் கொச்சையாகவே வருகின்றன; பச்சையாகவே தெரிகின்றன.

காளை அறிகுறி கொடுக்கிறான்:—

பொடு பொடென்ற மழைத் தூற்றல்
பூங்கார மான நிலா
கடுமிருட்டு மாலை வெள்ளி - நீ
கதவுதிற கண்மணியே.

திண்ணைக்குள் படுக்கவொண்ண
தெள்ளுக்கடி பொறுக்கவொண்ண
கதவுதிற கண் மணியே
கலசமறிக் கதைச்சிருப்போம்.

அவளிடம், அவன் வந்துவிட்டான். அவனுக்குப் பசிக்கிறதாம்; பின்னே கேட்கிறான்.

பாலென்றால் குடித்திடுவேன்
பழமென்றால் தின்றிடுவேன்
நூலென்றால் நெய்திடுவேன் - உன்னை
நொய்ய வினையாடுவேனோ

என்ற கிளிக்கு
என்னோடு இரக்கமென்றால்
இளனி வெட்டி முள் திறந்து
இடை வழிக்குக் கொண்டுவராமல்.

கன்னி பதில் சொல்லுகிறாள்:—

இந்த நேரம் வந்து ராசா
எனக்குப் பசிக்குதென்றா - உன்ர
பசியறிந்து சோறுதர
பண்ணிவச்ச பொன்மணியோ.

தேங்காய் துருவி வைச்சேன்
தேவைக்கு அரைச்ச வைச்சேன்
பாங்காய்ச் சமைப்பதற்கு
பட்ட கட்டம் இவ்வளவே

கச்சான் அடிக்க
கயல் மீன் குதிராய்

மச்சானுக் கென்றே
வளர்த்தேன் குரும்பமுலை.

பாலால் அரிசிரிச்சிப்
பன்னிரால் உலை வாத்திருக்கு
நெய்யால் கறி சமைச்சி - என்றர
நேசக்கிளி ரெண்டு சோறருந்து

காளை தன் பசியைத் தீர்க்கிறான்:—

கொச்சிப் பழத்தைக்
குறுக்கால் வெட்டிநற போல்
பச்ச வடச்சேலை - உன்ர
பால் முலைக்கு ஏற்றதுதான்

இஞ்சி மணங்கா புள்ள
இலாமிச்ச வேர் மணங்கா
மஞ்சள் மணங்கா புள்ள - உன்
மார்குலையின் சோடி ரெண்டும்

அன்னப் பச்சுக்கியே - நீ
ஆக்கி வைச்ச சோறு கறி
குத்திரத்து நூல் போல
சத்துதட நாவிலே

அவனின் அடுத்த குறி, பாடலாக வெளிவருகின்றது.

கொஞ்சினால் இஞ்சி மணம்
கோவை செய்தால் பால் மணம்
அள்ளி அனைத்தாலும் - உன்னை
ஆசை தீருதில்லை மயிலே.

கட்டை விரலழகி
கமுகம்பூ மாற்பழகி
வம்பிப்பூ மாற்பழகி - உன்னை
மணம்முடிக்க காத்திருந்தேன்.

கல்லோடு கல்லணையக்
கடலோடு திடலணைய
உன்னோடு நானணைய - எனக்
குற்ற வரம் தா மதினி.

அவன் கேட்ட வரத்தை, அவள் மறுப்பாளர் அவளும்...

அள்ளினால் தங்கம்
அனைத்தெடுத்தால் அமிர்தகுணம்
கொஞ்சினால் இஞ்சி
கோவை செய்தால் வேர்வை மணம்

எனக்கூறி, அவனுடைய வரத்தை ஈந்தாள்.

இப்படியாகக் காதலர் ஒருவரையொருவர் பாடும் பாடல்கள் மட்டுமல்லாமல், இகாதலை அறிந்த பெற்றோர் அவர்களை எச்சரிக்கும் பாடல்களும், நிரம்ப உள்ளன. உதாரணத்துக்கு பின்வரும் உரையாடலைக் கவியுங்கள்.

இரவு நேரத்தில் வீட்டருகில் வந்து காதலன் எழுப்பும் 'குறி' கன்னிக்குக் கேட்கிறது. ஆனால் அவளால் போக முடியவில்லை. இதன் காரணத்தை அவள் பாட்டாக வடிக்கிறாள்.

கோடியால் வந்து நின்று
கொக்காட்டம் பண்ணு
ஊடு நிறைஞ்ச சனம் - எங்க
உம்மாவும் திண்ணையிலே.

சரிசாமம் ஆகும்படும் - உங்க
செருமுதலைக் கேட்டிருந்தேன்
வந்துபேச வழியில்லாமல் - உம்மா
வழிப்பாட்டில் படுத்திருந்தா.

இப்பாடல்கள், படுத்திருந்த அவளின் தாய்க்குக் கேட்டுவிட்டது. உடனே, அவளும் பாடத் தொடங்கினாள்.

இரவு தஞ்சாமம்
நானுறங்கும் வேளையிலே
ஆரோடு மகள் நீ
வாதுகவி பாடினது?

கடப்பைக் கடந்து
காலெடுத்து வைத்தியென்றால்
இப்பை ஒடித்து - வேலி
இலுப்பையின் கீழ்ப் போட்டிடுவேன்.

வாசல் கடந்து
வழிகண்டு போவியெண்டால்
வேசை மகளே உன்னை
வெட்டிடுவேன் ரெண்டு துண்டாய்.

இதனைக் கேட்ட காதலன், திரும்பியிருப்பான் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? உள்ளதை உள்ளபடியே கூறும் தன்மை:-

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் இலட்சியக் காதல் பற்றியே பாடுகின்றன. இங்கு பாத்திரங்கள் குற்றமற்று விளங்குகின்றன. நாளாந்த வாழ்க்கையிலே இப்படியான கதாபாத்திரங்களைக் காணமுடியாது. ஆனால் நாட்டுப் பாடல்களில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரங்கள், தங்கள் சிற்றின்ப உணர்வுகள், களவுக்காதல் ஆகியவற்றை உள்ளது உள்ளபடியே வெளிப்படுத்துகின்றன.

உதாரணமாக, காதலன் தன் உள்ளங்கவர்ந்த கன்னியிடம் புணர்ச்சி விரும்பிப்பாடுவதாக அமைகின்றன பின்வரும் பாடல்கள்.

தங்கச் சிலையே - மச்சி
தாமரை முக நிலவே
செங்கல் வடிவே - நாங்க
சேருவது எப்ப கினி?

காமக் கடலினிலே
கைத் தோணி உண்டுமென்றால்
சாமத்திற்குச் சாமம்
சலா முரைப்பேன் காலடியில்

அறிவுக்கு விருந்து

* பொறுமை இல்லாதவர்கள் தான் ஏழைகள். எந்தப் புண்ணும் படிப்படியாகத்தான் ஆறுமேயன்றி உடனே ஆறிவிடாது.

—ஷேக்ஸ்பியர்

* ஆரோக்கியந்தான் எல்லாச் சுதந்திரங்களிலும் முதன்மையானது.

— அமியல்

* சிறிது படித்தல், நிறைய சிந்தித்தல், சிறுக பேசுதல், நிறைய கேட்டல் இதுதான் அறிஞனாக வழி.

— எபிக்நெற்றல்

* உலகிலுள்ள சக்திகளாலும் அசைக்க முடியாத சக்தி ஒன்று உள்ளது. அதுவே மனிதனுடைய மனோசக்தி.

— ஸ்டாலின்

செல்வி கங்கா — மங்கை

அக்கரையிற் கொக்கே
அள்ள கொண்டாடத் தாராவே
வேட்டையிற் களியே - நீ
விளையாட நல்ல பிள்ளை!

முத்தால் முத்துருள
முகத்தாலே வேர்வை சிந்த
தங்கரெட்டை மார்புலுங்கத்
தனித்துலக்கை ஏனெறிஞ்சாய்?

அரிஞ்சரிஞ்சி நிலவெறிக்க
அவளிர்ந்து பாயிழைக்க
துண்டுடுத்துத் துடைதெரிய
துடர மனம். தூண்டுதல்லா

நாகம் படமெடுக்க
நல்ல முத்தால் வாய் பிளக்க
அன்னம் சிறகெடுக்க - நான்
அஞ்சவேனே பூத்தொடுக்க

கல்லால வேலி கட்டி
கதவு நிலை போட்டாலும்
பொல்லாத நாகம்
போரறிஞ்சி முட்டையிடும்

ஆண்கள்தான் இப்படி வெளிப்படையாகப் பாடுவார்கள் என்றில்லை. பெண்களும் இக்கலையில் சிறந்தவர்கள் தான்.

(தொடரும்)

இன்னுமோர் இளம் கவிஞை

★ பரந்தன் கலைப்புஸ்பா ★

மீழ்த்திலே விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய கவிஞைகளில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய இன்னோர் கவிஞை பரந்தன் கலைப்புஸ்பா. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் மூலம் ஆரம்ப காலங்களில் தமது ஆக்கங்களை அளித்துவந்த கலைப்புஸ்பா என்பதுகளில் தான் பத்திரிகை, மாசிகைகள் மூலம் வாசகர்கட்கு அறிமுகமாயர்.

மரபுக்கவிதைகள், புதுக்கவிதைகள் என்ற ரீதியில் சுமார் எண்பதிற்கு மேற்பட்ட இவரது கவிதைகள்; அவ்வப்போது ஈழத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து பத்திரிகை சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன.

கற்பனையில் மனதை லயிக்க வைத்து, அதனுள்ளே எமது மனக்கருத்தைக் கூறிட விழையும் போது சிறுகதை உருவாகின்றது. இவ்வாறே ஆழமான சிந்தனை பிரவாகித்து எழும்போது, அது எளிமையான கருத்துடன் உயிர் பெறத் துடிக்கும் போது, எளிய நடையில் கவிதையாக உருமாறுகிறது! — என கவிதையில் தன் மனம் லயித்த காரணத்தை கூறிக் கொள்ளும் பரந்தன் கலைப்புஸ்பாவின் முதலாவது கவிதையான “மன அமைதி” இவ்வாறு அமைகிறது!

மடிந்து இறந்த பின்
மனம் மிழ்கின்றது
என்ன இன்பமோ?
ஓ.....
மனதில் எழுந்த
அமைதியின் ஓலமோ?

இன்றைய கால கட்டத்தில் கிளர்ந்தெழுந்துள்ள “புதுக் கவிதை” புதுமையையும், புரட்சிக் கருத்தையும் துணிந்து கூறி, எதுகை மோனைக்குட்படாமல், எளிய உரை நடையில் எண்ணியதை எண்ணியபடியே எடுத்தியம்பிட வழிவகை செய்து கொடுக்கின்றது. இதனால் மரபுக் கவிதையை உணர்ந்து ரசிக்க முடியாதவர்களும் புதுக்கவிதையின் மீது அபிமானம் கொள்ள வைக்க முடிகின்றது எனக் கூறிக் கொள்ளும் கலைப்புஸ்பாவின் அநேக கவிதையில் வன்னிமண மக்களது வாழ்க்கை அவலங்களைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது!

உழைத்து ஓடாகிப் போய்விட்ட உடலும் உருக்குலைத்து களைத்து வியர்வை வெளிவர வழிந்திடும் நீரும் நிலத்திலே வீழ்ந்து வளமாகியே நின்றிடும் நிலத்தின் விளைவினை!

உயிரற்ற உடல்களின் மயக்கங்கள் - அவை உறங்காத கண்களின் உணர்வுகள் - பசிக்காத வயிறுகளின் ஏர்ப்பங்கள் அவை பசித்தேங்கும் குடல்களின் ஓலங்கள்.

நான் வாழும் பகுதியில் அதிக உழைப்பாளிகளும் ஏழைகளும் உள்ளனர். இங்கு உழைக்க வழியின்றி உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி தவிக்கும் ஏழை மக்களின் வாழ்க்கையையும், உழைப்பை உயிரெனக் கருதி உண்ண நேரமின்றி, தமது நாளாந்த தேவைக்காக உழைத்து ஓடாகிப் போகும் பாட்டாளி மக்களை நேரில் காணும்போது பல தடவைகள் மனம் கசிவேன். இவ்வாறே சமூகத்தின் பிற்போக்கு நிலைமைகண்டும் துயருற்றிருக்கிறேன். இவை அனைத்தும் ஒன்று திரண்டு என்னைக் கவிதை எழுதத் தூண்டும் போது என் மனதிலே எழும் அர்த்தங்கட்கு, அத்திவாரம் போட்டு ஓர் உயர்கட்டிடமாக் கிடத் துணிந்தேன். அதனால் எழுந்தது என் கவிதைக் கட்டிடங்கள்! என தான் கவி புனைய ஆரம்பித்ததற்கு நீண்ட விளக்கம் அளித்திருக்கும் கலைப்புஸ்பா சீதனக் கொடுமையைக் கண்டு இவ்வாறு சீறி எழுகிறார்.

கண்களிலே உப்பு நீரைச் சுமந்து நாளும் கடல்களில் கண்ணீரைச் சேர்க்கின்றார்.
வாழ் வென்னும் நடுக்கடலில் வீழ்ந்திருந்து
— தாமே
வாழ் வென்னும் துடுப்பின்றித் தனிக்
கின்றார்.

பரந்தன் கலைப்புஸ்பாவின் கவிதைகளில் உணர்ச்சியின் உத்வேகம் காணப்படுகிறது. சொற்களும், குறியீடுகளும் அவர் கவித்துவத்திற்குக் கைகட்டிச் சேவகன் செய்கின்றன! இந்த பாரதி நூற்றாண்டில் புதுமைக்கவியின் புரட்சிக் கருத்துக்களை புதுக்கோலம் போட காத்திருக்கும் கலைப்புஸ்பாவிற்கு; கவிதைத் துறையில் ஒரு நிரந்தரமான எதிர்காலம் உண்டு என்பது திண்ணம்!

— “வேலோன்”

பாரதியின் பாடல்கள் ஈழத்தமிழர்களுக்கு எந்தளவில் பயன்படுகின்றன?

—நா. சுப்பிரமணியம்—

பாரதி போன்ற மஹாகவிகளை நாடு மொழி போன்ற எல்லைகளுக்குள் பொருத்தி நோக்குவது பொருத்தமானதல்ல. மனித சமூக வரலாற்றின் காலத்தின் குரல்களாகத் திகழ்பவர்கள் அவர்கள். பாரதி தமிழகத்துத் தமிழர்களுக்கு மட்டுமன்றி அனைத்துலகத் தமிழர்களுக்கும் புதிய சிந்தனைமரபைத் தொடக்கி வைத்தவன். அவ்வகையில் ஈழத்தின் இன்றைய இலக்கியத்துறை சார்ந்த பாவருமே பாரதியின் ஞான பரம்பரையினர் தான். இவர்களுடைய எழுத்திலும் பேச்சிலும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பாரதியின் சிந்தனைக் கதிர்களையே அவதானிக்கின்றோம்.

பாடசாலைக் கல்வியிலே பாப்பாப்பாட்டு கூடிவினையாடு பாப்பா' என்ற பாரதியின் சமத்துவக்குரல் ஈழத்துக் குழந்தை நாடகாரியருக்குத் தலைப்புத்தந்தது. மஹாகவி பாரதியின் கவிதா சாமர்த்தியம் ஈழத்தின் உருத்திரமூர்த்திக் கவிஞருக்கு "மஹாகவி" என்ற ஒரு ஆதர்சத் தன்னம்பிக்கையைத் தந்தது.

பாரதியின் தேசவிடுதலைக் கவிதைகள் சமத்தவரின் இனவிடுதலை மேடைகளிலும் எழுத்துக்களிலும் இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. சமூகவிடுதலைப் போராளிகளும் பொதுமை நாட்டங் கொண்டோரும் பெண் விடுதலை பேசுவோரும் பாரதியில் மூழ்கி முத்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஈழத்தில் ஒரு பாரதி தோன்றும்வரை தமிழகத்துப் பாரதிதான் எம்க்குப் பயன்படுவான்.

* * *

—நாவேந்தன்—

மகாகவி பாரதி உலக மகாகவிகளில் ஒருவன் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அதுபோலவே தமிழுணர்ச்சியும், எழுச்சியும் மிக்க, மொழியையும், தமிழ்நிலத்தையும் அப்பட்டமாகவே பெயர் கொல்லி வாழ்த்திப் பாடிய வேறெக்கவிஞருமில்லை என்று சொல்லமளவக்குத் தீவிர தமிழ் உணர்வும்.

பற்றுக்கும் பேர்போன கவிஞன் பாரதிதான்! பாரதிதாசனையும் வேறு கவிஞர்களையும் தமிழுணர்ச்சிக்குப் பாரதியைவிட முன்னுக்கு வைப்பவர்கள் பாரதியை அறியாதவர்கள். பாரதிக்குப் பின் தமிழ்நிலத்தில் பிறந்த எந்தவொரு கவிஞனும், புலவனும் தமிழுணர்ச்சியிலும், தமிழ்நாட்டுப் பற்றிலும் பாரதியை மிஞ்சியதில்லை. பாரதிதாசன் முதல் கண்ணதாசன் வரை பாரதியின் பாதங்களைப் பணிந்தே பாடியுள்ளனர். பாரதியைப்போல

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே - எங்கள் தந்தையர் நாடெனும் போதினிலே ஒரு சக்தி பிறக்குது முச்சினிலே!”

என்று ஆவேசமாகப் பாடியவன் எவனுமில்லை!

“தமிழ்த்திரு நாடுதனைப் பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா!”

என்று பச்சைக் குழந்தைக்கே 'தமிழ்நாடு என்று சொல்லிக் கொடுத்தவன் பாரதி. பாரதிகவிதைகளிலே ஈழத்தைப் பற்றிய செய்திகள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. சமயம் செம்போது அதனை விளக்கித் தனியாகவே ஒரு கட்டுரை எழுதுவேன். சங்க இலக்கியத்திலேயே 'ஈழத்துணவும் காழகத் தாக்கமும்' என்றவரிகள் மின்னுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திலும், வில்லிபாரதத்திலும் தோய்ந்து, திருக்குறளில் மூழ்கி யெழுந்த பாரதிக்குச் சங்க இலக்கியங்கள் நெரியாதவையல்ல! பண்டைய ஈழம் தமிழ் நாட்டுடன் ஒன்று பட்டிருந்தது. ஆனால் அது பல்வேறு தாக்கங்களுக்குள்ளாகிச் சிதைவடைந்த நிலை கண்ட போதே பாரதி 'சிங்கள தீவீனுக்கோர் பாலமமைப்போம்' என்று பாடினார்! இதனைக் கொண்டு பாரதி மீது சேறுபூசும் சிறுமையைச் சகிக்க முடியாது. இன்றைய அரசியல் வாதிகள் 'ஈழம்' என்று எச்சரிக்க அஞ்சினாலும், இலக்கியவாதிகள் பாரதி பாடல்களில் திளைப்பவர்கள் தாராளமாக ஈழத்தைப் பாதிக்கலாம்! பாரதி பாடல்களின் பாதிப்புகதி அரசியற் கவிதைகளே. அவற்றின் உயிர்ப்பை ஈழத் தமிழ் இளைய சந்ததி உரிய முறையில் உணர்ந்துள்ளது. இது பாராட்டிற்குரியது. ஆனால் பாரதியின் ஆத்மீக சிந்தனைகளையும், சர்வதேசிய நோக்கையும் நமது இளைஞர்கள் புரிந்துகொண்டு செயற்பட்டால் உண்மையில் தமிழ்நாட்டுக்கு உயர்ந்த

தமிழன் என்ற ஆங்காரமும் நிறைந்த பெரும் கவிஞன்! மொழியுணர்வுக்கும், தமிழ் நிலப் நாடுதான் பாரதியைச் செயல் வடிவில் சிறப்பிக்கின்றது என்று நான் அச்சமின்றிக் கூறுவேன். மேடைகளில் பாரதி பாடல்கள் பலருக்கு பல விதமாகக் கைகொடுத்தாலும் தமிழ் ஈழ விடுதலைக்கு அவை உருக்கு வாய்ந்த ஆயுதங்களாகப் பயன்படுகின்றன என்பதையாருக்கும் மூடி மறைக்க முடியாது. பாரதிக்கு மிகவும் நன்றி பாராட்ட வேண்டியவர்கள் ஈழத் தமிழர்களே!

* * *

—செம்பியன் செல்வன்—

‘தமிழர்கள்’ என்றில்லாமல், ஈழத்தமிழர்கள்’ என்று வினா இருப்பதால் பாரதி பாடல் பற்றிய சிந்தனை புதுக்கிளை விடுவது தவிர்க்க முடியாத தொன்றே.

ஈழத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை பாரதியின் பாடல்கள் மக்களின் உணர்ச்சித்துடிப்புகளில் சரியாகச் சங்கமாவதற்கு முன்னரே, புதுத் தமிழ்ப் பாடல்களின் ஒரு உருவகமாக — அறிவார்ந்த பரந்த நெற்றி, புத்திவால் நீண்ட நாசி, ஆண்மை சிலிர்க்கும் சுடர்புருவம், வீரத் திருவிழி, கூரிய பார்வை, வணங்காமுடித் தலைப்பாகை கொண்ட பாரதியின் தோற்றம் உணர்வில் கலந்து விட்டது. இந்த உருவம் தொற்றிய ஆளுமை தமிழ் கவிதையின் ஆளுமையாகி விட்டது. ‘பாட்டுக் கொரு புலவன் பாரதியடா!’ என்ற கவிமணியின் வரிகள் கவிஞனின் ஆளுமைக்கு சிங்காசனமிட்டன. எனவே தான் அவரது உன்னத கவிதைகளை விட, அடிமைத் தனையறுக்கப் பாடிய வைரவரிகள், அந்நியராட்சியின் அரசவணைப்பிலே இன்பம் பல கண்டு கொண்டிருந்த படித்த ஈழத்தமிழர்கள் பலரை தாய்பற்றி, தமிழ் மொழி விடுதலை பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டியது.

ஆரம்பகால பாரதி நூல்களிலும், ஈழத்துத் தமிழ்ப் பாட நூல்களிலும் இடம் பெற்றிருந்தவை..... ‘யாமறிந்த மொழிகளிலே...’ ‘என்று தணியுமிந்த சுதந்திரதாகம்...’ ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு...’ ‘ஆடுவோமே பள்ளூப்பாடுவோமே’ போன்ற பாடல்கள் தாம்.

தமிழ் மொழிக் கல்வி பற்றிய இயக்கத்தின் முன்னோடிக் கருத்தைக் கவிதைகளாக முன்வைத்து மக்கள் இயக்கமாக மாற்றியமையே, இன்றைய பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழைப் போதனா மொழியாகவும், ஆட்சி மொழியாகவும் கொண்டுவரப் பயன்படுகிறது.

தீண்டாமை சாதிவெறி, பெண்ணடிமை அறியாமை போன்ற சமூக விலங்குகள் உடைத்தெறியப் படவேண்டிய அவசியத்தை இன்று வரை அறிவுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

நவீன சமூக அமைப்பில் ஏற்படுகின்ற முதலாளி, தொழிலாளி உறவுகள், சமதர்மம், பொதுவுடமை பண்புகள் பற்றிய பார்வையை மக்களுக்கு பாரதிபாடல்கள் அளிக்கின்றன.

‘தனியொருவனுக் குணவில்லை யெனில்...’

பாரதியுடைய என்றே வழங்கக் கூடியதாக ஈழத் தமிழ் பத்திரிகையுலகு, அதன் மொழிநடை, கவிநடை, நாவல், சிறுகதை போன்ற புத்திலக்கிய உரை நடை போன்றன அறிவியல் உலகை ஆக்கிரமித்திருப்பதைக் கூறி அமைதி காணலாம்.

தொகுப்பு: தமிழ்ப்பிரியா

* * *

பாரதியின் டயரியில்

ஜனங்களே நீங்கள் தான் இந்தப் பூமிக்குச் சொந்தக்காரர்கள். அரசாட்சியார் உங்களிடம் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு உங்களுக்கு வேலை செய்யும் தொழும்பர்கள் ஒரு அரசாட்சியார் சரியானபடி வேலைபார்க்கா விட்டால் அதை மாற்றும் சக்தி உங்களுக்கு உண்டு. உங்களுடைய சுதந்திரங்களையும், உரிமைகளையும் அறிந்து கொண்டு சட்டத்திற்கிணங்கிய காரியங்களிலே தலையிடுவோர்களை சிறிதேனும் தாட்சண்யமின்றி எவ்விதங்களாலும் அடக்கி விடுங்கள் மனத்துணிவுடையவர்களிடம் போலீஸாரின் குறும்பு செல்லமாட்டாது மனத்துணிவுடையவர்களை பிசாசு கூட அணுகாது

[1907 மே மாதம் 4 ம் திகதியன்று பாரதியார் எழுதியது]

தேன்மொழி

இரண்டு பேச்சாளர்கள்!

“இரண்டு பேச்சாளர்கள் எதை எதையோ பேசி போர் அடித்தனர். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இரண்டு சிறுவர்கள் “பின்வருமாறு” பேசிக்கொண்டனர்!”

ஒரு சிறுவன்: “இவர்கள் பேச்சாளர்கள் போல் இருக்கிறதே!”

அடுத்தசிறுவன்: “ஓ! இரண்டுபேரும் பேச்சாளர்கள் தான்! ஒருவர் தூக்கத்தில் பேசுபவர் — மற்றவர் பிறர் தூங்கும் போது பேசுபவர்!”

— ச. ஐயாத்துரை

கல்யாணச்சாப்பாடு

— கெ. தர்மகுலராசா —

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா உயர் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் !

கெட்டி மேளங்கொட்ட மணமகள் மல்லிகாவிள் கழுத்தில் மாங்கல்யம் ஏறியது. கந்தப்பு வாத்தியார் தன் மகளின் திருமண கோலாகலக் காட்சியை கண்கொள்ளரக் காட்சியாக கண்டு களித்துக்கொண்டிருந்தார். நிலவளம் நீர்வளம் மலைவளம் மிக்க அவ்வூரில் கந்தப்பு வாத்தியாரை தெரியாதவரே இல்லை என்பதைவிட அவரைக் கனம் பண்ணாதவர்களே இல்லை எனலாம். ஒழுக்கத்தில், கொடையில், பிறருக்கு உதவுவதில், புத்திபுகட்டுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே.

அத்தகையதகையமையுடைய அவர் வீட்டில் நடக்கும் திருமண விழாவிற்கு அந்த ஊரில் உள்ள சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை தவறாது சமூகமளித்ததில் வியப்பில்லைத்தானே.

வாத்தியார்; விரல் மடக்கிச் சொல்லாத அளவிற்கு உயர்ந்த சாதிமான். அவரின் பரம்பரையில் தப்பித்தவறியேனும் குறைந்தசாதி என அழைக்கப்படுவோரை மணஞ்செய்தது கிடையாது. எனவே அத்திருமணத்திற்கு பெருஞ்சாதி மான்கள் எல்லாம் வந்திருந்தனர்.

திருமணம் இனிது நிறைவேறியதும் பந்தி அமர்த்தி உணவு பரிமாறப்பட்டது. மாப்பிள்ளை, பெண் இருந்து உணவருந்தும் அச்சபையில் ஓர் குறைவான சாதியில் உள்ள ஒருவன் தானேயாயினும் இருந்து விட்டு அதை யாராவது கவனித்து விட்டால் உடனே உணவு உண்ணாமல் சபை கலைந்து விடும். எனவே சபையை உற்று

நோக்கிவிட்டு அப்படி ஒருவரும் இல்லை என்றதும் சபை உணவு உண்டு களித்தது.

அன்று இரவே நல்ல நேரம் என்பதால் மணமக்கள் மணமகளின் வீட்டிற்கு செல்வதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதன்படி அறுபது மைல்களுக்கப்பால் உள்ள மாப்பிள்ளையின் வீட்டிற்கு மணமக்களுடன் பலரும் பயணமாடார்கள்.

மாப்பிள்ளை வீட்டில் தடல் புடலான வரவேற்புக்கள் உபசாரங்கள். கந்தப்பு வாத்தியார் உட்பட வந்திருந்த சுமார் நூறுபேர் வரை அதனை பேரும் தித்திப்பான வரவேற்பில் தினைத்து விட்டனர்.

இரவு உணவுக்கு எல்லோரும் அழைக்கப்பட்டு சபை அமர்த்தி உணவு பரிமாறப்பட்டது. அவ்வேளை ஒரு விஷயம் ஒரு சிலரின் காதில் அடிபட்டது. மணமகனும் மணமகளும் ஒரே கல்லூரியில் படிப்பிக்கின்றவர்களாம். அவ்வேளை இருவருக்கும் காதல் ஏற்பட்டதாம். தாயில்லாத மகளை தாய்க்கு தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்து பாசமுடன் வளர்த்த கந்தப்பு வாத்தியாருக்கு மகளின் காதுக்கு தடை போடமுடியாது தடல்புடலென திருமணத்தை முடித்து விட்டார். ஆனால் மாப்பிள்ளையின் தாய் தகப்பன் தான் உத்தியோகமே தவிர அவர்களின் உறவினர் எல்லாம் யாழ்ப்பாணத்தில் சீவல் தொழில் செய்பவர்களாம். இந்தக்கதை எல்லோர் காதிலும் அடிபட சபை குழம்

பியது. சகலரும் திரும்பி விட்டனர். ஆனால் கந்தப்பு வாத்தியார் சோர்வடையாது மேற்படி காரியங்களை இனிது நிறைவேற்றினார்.

திரும்பியவர்கள் பஸ் நிலையத்துக்கு வந்த போது கடைசி ‘பஸ்’சும் போய் விட்டது. என்ன செய்வது அதிகாலையிற் றுன் இனி பஸ் எனவே அவர்கள் ‘பஸ்’ நிலையத்திலேயே தங்க வேண்டியதாயிற்று.

வயிறு பசிக்கத் தொடங்கவே இரவு ‘ஹோட்டல்’ ஒன்றுக்குள் நுழைந்து தம்பசியை போக்கினார். நல்ல சோறு கறி வயிறு புடைக்க உண்டு விட்டு காசாளரிடம் பணம் கொடுக்க வந்த போது வழமையை விட அரைவாசி பணமே பெற்றார். ஆச்சரியப்பட்ட அவர்கள் என்னவென்று கேட்டனர்.

“அதுவா இங்கிருந்து ஐந்தாறு வீடு தள்ளி உள்ள ஓர் வீட்டில் திருமணம் நடந்தது. அங்கே ஏதோ பிரச்சனை என்று சபை குழம்பி பெண் வீட்டாரோடு வந்தவர்கள் உணவு உண்ணவில்லையாம். அதனாலே சோறு கறி வீணப் போகுதே என இங்கு கொண்டு வந்து தந்தினம் எனவேதான் அரைவாசி பணம் வாங்குகின்றோம்” என்றனர். அவ்வேளை கடையில் இருந்த வாடுலையில் “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” எனப் பாரதியின் பாடல் ஒலித்தது.

உணவு உண்டவர்கள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்க கூசியவர்களாய் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வெளியேறினர். ஒவ்வொருவரும் மானசீகமாய் கந்தப்பு வாத்தியாரிடம் மன்னிப்புக்கோரினர்.

(யாவும்கற்பனை)

கவிஞ்சுரங்கள்

மீண்டும் ஒரு போராட்டம்

--பன்விலை சாந்தாமனான--

ஒட்டிய வயிற்றில்
முற்றியபசி
முகாரி ராகம்பாட
துயில் தேவி ஊடலுற்று
அப்புறமாய்
ஒதுங்க
நாளையத் தேவைகள்
நடுநிசிப் பேய்களாய்ப்
பயமுறுத்த
இராப்பறவைகளின்
அவல ஒலியில்
நாழிகைகள்
யுகங்களாக நகர
கீழ்த்திசையின்
ஒளிக்கீற்றில்
மீண்டும்
ஒரு நாளையப்
போராட்டத்தின்
பேரிகை முழங்கும்.

சலுகை

—முருகு—

எங்கள் நாட்டில்
மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும்
எங்கும்
எவரும்
எப்பொழுதும்
எவ்வகையிலும்
பெற்றுக் கொள்ளலாம் !

கானல் நீர்

—வீரசொக்கன்—

நினைவலையில்
நித்திலம்
நிங்காரமீட்டி
நினைவழங்கிய
என்மலர்...
கனவலையில்
கருகி
கவர்ச்சியற்ற
கானல் நீராகியது

நீதி

—ஸ்ரீதேவிப்பிரியா—

ஆள்பவனின்
அநீதிகளை
நியாயப்படுத்தும்!
ஆட்சி பிடமேற்றிய
அப்பாவினளின்
நிதிக்கு
மாகவர்ணம்
பூசும் ஒவியனின்
தூரிகை

“நிலவே”

—ஈழகணேஷ்—

இருட்டு வீதியில்
வெள்ளைபெண்ணெருத்தி
திருட்டுத்தனமாய்—
வெளியே வருகிறான்.

முது கெலும்புகள்

—மதி—

நாட்டின் முதுகெலும்புகள்-
நரம்பின் சாரத்தை
உரமாக்கும்
நல்விவசாயிகள்—
உண்மைதான்!
அது வளைந்து
கொடுக்கின்றதுதானே!
ஓ..... அது
கேள்விக் குறியாகி
விடுகிறதே!
அதனால் தானே?

பாரதி!

—கலைச்செல்வி—

போர் தொடுக்கவில்லை!
போர்க்களம் காணவில்லை!
பார் அழிக்கவில்லை!
பழியெதுவும் வாங்கவில்லை!
பாதொடுத்தான் பாரதத்தின்
சுதந்திரத்திற்காய்!
நாவெடுத்து பாடினான்
நங்கையரின் விடுதலைக்காய்!
சாதனைக்கோர் வீரன்
சர்ச்சைக்கோர் கவி!
போதனைக்கோர் அறிவுச்
செம்மல்
புதுமைக்கோர் புலவன்
மங்கையர்க்கோர் மாணிக்கம்
மாஸிடர்க்கோர் விருட்சம்
மாஸிலத்திலோர் மகாகவி!
மரணித்தாலும் வாழும்
அவன் கவி

சிருதமீந்நாவல்கள்

எஸ். சிகஸ்தியர்

‘ஒரு பெண்சாதிக்கும் புருஷனுக்கும் வாக்குவாதமுண்டாகி, அவன் பெண்சாதியைப் பழி வாங்குவேனென்று சொல்ல, அவள், என்ன பழி வாங்குவாய்?’ என்று கேட்க, ‘கொல்லையில் இருக்கிற குளத்தில் விழுந்து விடுவேன்’ என்று புருஷன் சொல்ல, அவள், ‘நீ விழுகிறதை நான் கண்ணிலே பார்த்து வேண்டும், வா’ என்று திட்டி மடியைப் பிடித்து இழுக்க, அவன் குளத்தில் விழுவதற்காக ஒரே ஓட்டமாக ஓடினவன், பிற்பாடு பயந்துகொண்டு, குளத்து ஓரத்தில் நின்று விட்டான். உடனே அவனை அவன் பெண்சாதி வாயில் வந்தபடி தூஷித்து, வெட்கம் கெட்டவனே, ஏன் குளத்தில் விழவில்லை?’ என்று கேட்க, அவன், ‘எனக்கு நீந்தத்தெரியுமாதலால் நான் தப்பி வந்தாலும் வந்துவிடுவேன். நான் தப்பி வராதபடி என்னுடைய இரண்டு கால்களையும் நீ பின் கட்டு முறையாய்க் கட்டிவிட்டு, தூரத்திலிருந்து ஓடி வந்து என்னைக் குளத்திலே தள்ளிவிடு’ என்று சொல்லிக் குளத்து ஓரத்தில் நின்றான். அந்தப் பிரகாரம் பெண்சாதி பர்த்தாவினுடைய இருகைகளையும் பின்புறமாகக் கட்டிவிட்டு, அவள் வெகுதூரம் பின்னிட்டுப் போய், அவளைத் தள்ளுவதற்காக அதிவேகமாக ஓடி வந்தாள்.....

‘அவள் தனக்குச் சமீபத்தில் வரும் போது அவன் திடீரென்று அப்பால் விலகி விட்டான். அவள் ஓடிவந்த விசையினால், அவளே ஒரு நிமிஷத்திற்குள் குளத்தில் விழுந்து விட்டாள். உடனே தன்னைத் தூக்கி விடும்படி கத்தினாள். ‘நீயோ என் கைகளைக் கட்டிவிட்டாயே, நான் என்ன செய்வேன்?’ என்று புருஷன் சும்மா இருந்து விட்டான். அவள் ஸ்வயங்கிருத அபராதத்தால் தண்ணீரில் மூழ்கி இறந்து போனாள்....’

இரண்டு பெரிய நீண்ட பந்தியில் சம்பவங்களைப் புணர்த்தி, அழகுற மெருகூட்டி, ஓர் வசன காவியம் போல் கதை சொன்ன நடையை ஆசிரியர் லாவகமாகப் பின்னிய அறிவியல் அலங்காரம்

வங்கள் மூலமாகவும், அத்தகைய குணவியல்புப் பாத்திரங்கள் வாயிலாகவும் வெகு ஹாஸ்யமாகவும் உணர்வூற்றுச் சித்திரமாகவும் சிருஷ்டித்துள்ளார் இதில் வேதநாயகம் பிள்ளை பெரும் வெற்றியீட்டியுள்ளார். என்று கூறுதல் மிகையல்ல.

ஒருவகையில் ஆரணியம் குப்புசாமி திரு. வேதநாயகம்பிள்ளையின் பாணியைப் பின்பற்றினாரோ என்னும் ஐயமும் உண்டாகின்றது. இவ்வுத்தியில் வேதநாயகம்பிள்ளையின் பாஷை, சங்கீதம் போல் லர்வகமாக வெகு காம்பீர்யத்துடன் விழும்போது கற்பனைக்கதையே உயிர் பெற்று நிற்பது போன்று ஒரு பிரமையையும் கொடுக்கின்றது. இதன்படி நோக்கின், வேதநாயகம் பிள்ளை ஓர் சாதாரண எழுத்தாளராகவும், கைதேர்ந்த கலைஞராகவும், பெரும் மனிதாபிமானியாவும் நமக்குத் தெரிகின்றார்.

இதற்குச் சிகரம் வைத்தாற்போல் ஆசிரியர் கைவண்ணம் இன்னுமோர் கட்டத்தில் இப்படி ஓர் கலையுருவச் சித்திரமாக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். ஞானம்பாளின் புதிருக்கு எதிராக — ஏட்டிகுப்பு போட்டியாக — பிரதாபமுதலி பெண்ணின் குணநலத்தை மெச்சிக் கூறுவதற்காக இவ்வாறு ஓர் கதை கூறுகின்றார்; கதை இப்படிப் பின்னப்படுகின்றது.

‘கொன்றாட் என்னும் சக்கரவர்த்தி ஒரு பட்டணத்தைப் பிடித்தபோது, அதிலிருந்து புருஷர்களை யெல்லாம் வெட்டிப்போடும்படியாகவும், ஸ்திரீகளையெல்லாம் அவர்கள் தூக்கக்கூடுமான ஆஸ்திகளை எடுத்துக் கொண்டு பட்டணத்தை விட்டுப் போய் விடும்படியாகவும் உத்தரவு கொடுத்தார். அனேக ஸ்திரீகள் தங்களுடைய புருஷர்களை முதுகின் மேலே தூக்கிக் கொண்டு நகரத்துக்கு வெளியே போவதை அந்தச் சக்கரவர்த்தி பார்த்து, ‘ஆஸ்திகளை எடுத்துக் கொண்டு போகும்படி நாம் உத்தரவு கொடுத்திருக்கப் புருஷர்களை ஏன் கொண்டு போகிறீர்கள்?’ என்று கேட்க, ‘புருஷர்கள்

தான் எங்களுக்கு ஆஸ்தி' என்று அந்த ஸ்திரீகள் சொல்ல அந்தச் சக்கரவர்த்திக்கு இரக்கமுண்டாகி, அந்த நகரத்துப் புருஷர்களை யெல்லாம் கொலை, செய்யவேண்டாமென்று உத்தரவு கொடுத்தார்.....?

இன்றோர் குட்டிக்கதை, இதில் மானிதமும், பெண் பெருமையும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இக்கதை சம்பவப் புணர்வுடன் நகரும் அழகு நன்றாக விழுந்துள்ளது.

‘இராணுவ வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு உத்தியோகஸ்தர், அழகும் மேன்குலமுமுள்ள ஒரு ஸ்திரீயை விவாகஞ்செய்கின்றதென்று நிச்சயித்தபிற்பாடு, அவர் திடீரென்று யுத்தத்திற்குப் போகும்படி நேரிட்டது. அவர் திரும்பி வந்த பிற்பாடு கலியாணஞ் செய்வதாக வாக்குத் தத்தஞ்செய்து யுத்தத்துக்குப் போய்விட்டார் அந்தச் சண்டையில் அவர் குண்டடிப்பட்டு நொண்டியாய்ப் போனதுந் தவிர, தேகத்தில் காயங்களுண்டாகி, அவர் சர்வ விகாரமாய்ப் போனார்.....’

‘இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீயில் தந்த ரூபவதி தன்னைக் கல்யாணஞ் செய்யச் சம்மதி யாளென்று அவர் மிகவும் துயரத்தை அடைந்தார். அவர் ஊருக்குத் திரும்பி வந்தவுடனே அந்த ஸ்திரீயைப் பார்க்கிறதற்குக் கூட வெட்கப் பட்டுக்கொண்டிருந்து, பிற்பாடு ஒரு நாள் அவளிடம் போய்த் தன்னை அந்த ஸ்திரீயிற் கல்யாணஞ் செய்யச் சம்மதமாவென்று கேட்க, அவள் அவரைப் பார்த்து ‘ஆடவர்களுக்குச் சௌகரியமே அழகு நீங்கள் சுத்த வீரர் என்பதற்கு உங்களுடைய காயங்களே சாஷிகளாயிருப்பதால், உங்களை விவகாரஞ் செய்ய ஒரு தடையு மில்லை’ என்று உடனே சம்மதித்தாள்.’

இவ்விதம் உதாரணக்கதை, உபகதை, விடுகதைகளாகச் செறிந்திலங்கும் இந்நாவலில், மொழியாட்சி சம்பவப்புணர்ச்சி, நடையலங்காரச் செறிவு அர்த்தப்புஷ்பியான, சிார்த்தைப்பிரயோகம், கதை கூறும் மாட்வமை ஆகிய இவ்வைந்து சிறப்புப்பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கையில் இந்நாவல் ஆசிரியர் வேதநாயகம்பிள்ளையின் இனிமை பயக்கப்படும் ஓர் அழகான ‘பஞ்சவர்ணக்கிளி’ எனலாம்.

நாவலின் கதையோட்டம் பெரும்பாலும் பல்வேறு கதைப்பின்னணிகளுக்கூடாகச் செல்வதால் நாவலில் உள்ள அடக்கத்தின் கதையுருவத்தையும் அதன் சித்திரப் பாட்டையும் எடுத்துக் காட்டுக்குக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறு துஷ்ட புருஷனைத் திருத்தும் விதம், கெட்ட பெண்ணைத் திருத்தும் முறை,

இருதார்ப்பெண்டாட்டிக்காரர் படும் திண்டாட்டம் — என்பன போன்ற வினோதங்களே ஆசிரியர் நாவலுக்குள் கதைகளாக வடித்து லாவண்யத்துடன் விஸ்தரித்துள்ளமை போற்றுவதலுக்குரியது.

தனது நண்பர் இருதாரம் மணம் புரிந்து எப்படியெல்லாம் அவஸ்தைப்பட்டார் என்பதை, ஞானம்பாளுக்குப் பிரதாபமுதலி எடுத்துக் கூறும் முறை மிக நேர்த்தியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரதாபமுதலி ஹாஸ்யமாக இப்படி விஸ்தாரஞ் செய்கின்றான்:

‘இரண்டு தாரங்கொண்ட ஒருவன், தூங்கித் தூங்கி விழுந்து கொண்டு பேசினான். நான், ‘ஏன் தூங்கி விழுகிறாய்?’ என்று கேட்க, அவன், ‘என்னுடைய இரண்டு தாரங்களில் ஒருத்தியை ஒரு பக்கத்திலும் மற்றொருத்தியை மற்றொரு பக்கத்திலும் படுக்க வைத்து, நான் நடுவே படுத்ததுக் கொள்கிறது வழக்கம். அவள் பக்கத்தில் நான் திரும்பினால் இவள் திட்டுகிறாள், இவள் பக்கத்திலே திரும்பினால் அவள் திட்டுகிறாள். ஒருத்தியையும் பாராமல் மல்லாக்கப்படுத்துக் கொண்டால் இருவரும் திட்டுகிறார்கள். பின்னும் இருவருங்கூடி என் தலையை மொட்டையாக்கி விட்டார்கள். எப்படியென்றால், அவளுடைய பக்கத்தில் நான் திரும்பும் போது இவளும், இவள் பக்கத்தில் திரும்பியிருக்கும் போது அவளும், கோபத்தினால் தனித்தனியே என் தலையிரைக் கத்தரித்து முண்டிதம் ஆக்கி விட்டார்கள்...’ என்று சொல்லித் தன்னுடைய மொட்டைத் தலையைச் சாஷிகாட்டினான்’

தற்கால வாசகர்களுக்கு இத்தகைய ‘இழுத்தடிப்பு’ ஹாஸ்யங்கள் சிலவேளை சலித்துப் போய் விட்டன போன்றிருக்கலாம். ஆனால், இதற்கு ஆசிரியர் கையாண்ட உத்தி இன்றும் போற்றுவதலுக்குரியதே அன்றைய காலக்கட்டத்தில் இதுபோன்ற ஹாஸ்யங்களையே ‘வயிறு வெடிக்க வைக்கும் குண்டுகள் என்பர் என்பதனை, இன்றுப் அதனையே ‘ஹாஸ்ய வெடிகுண்டி’ என்னும் அடைமொழியாக — வழக்கு வாய்மொழியாகப் பாவிப்பதிலிருந்து யூகிக்கலாம். நாவலில் இத்தகைய ஹாஸ்ய வெடிகுண்டுகள் நிரவியுள்ளதும், இலக்கிய நயத்துக்கு ஊறுவிளையாது அதனை ரசிக்கத் தூண்டுவதாகவே அமைந்துள்ளன. இது ஆசிரியரின் தனிச் சிறப்பு எனலாம்.

(தொடரும்)

பாரதி

கண்ட

கனவு

பலிக்க...

— அருட்கவிஞர் திமிலைக்கண்ணன் —

வானையும், மீனையும், காற்றையும் பாடிய
வரகவியை நினைப்போம் - கொம்புத்
தேனையும், மீனையும் உண்ணல்போல்,
தேன்கவியைச் சுவைப்போம்; - ஒரு
தலைவனைப் போல்வீர மூட்டுசெந்
தமிழ்க்கவியைப் படைப்போம்; - பெண்-
விழியை, இடையைத், துடையை
வர்ணிப்பதை மறப்போம்!

வெல்லும் குறிக்கோளை உள்ளத் திருத்தினாம்
வீறுநடை நடப்போம்; - கவி
சொல்லும் அறங்கள் நிலைபெறச் செய்தல், நம்
தொண்டு என நினைப்போம் - பாரதி
அல்லும் பகலும் அறத்தை வளர்க்கவே,
நல்ல அயராது பாடுபட்டான் - அவன்தன்
குறிக்கோள் நிறைவுற மண்ணில்
நாமும் நிதம் உழைப்போம்

வீர சுதந்திர வேட்கை வெறுகொண்டு
வெற்றிக்கொடி நடுவோம் - தமிழ்
மாரத வீரர்எழுச்சி கொள்மின்; தமிழ்
தூரம் மாதின்விலங் கொடிப்போம் - வெகு
சுதந்திர மென்று நடந்தும், நம்
சூரம் துன்பம் அகலவில்லை, - வெற்றி
அணிந்துநம் அன்னையை, அரியனை
ஏற்றினாம் அஞ்சலிப்போம்.

வரகவி பாரதி சாந்தி பெற்றுஎமை
வாழ்த்தி குதுகலிப்பான் - தமிழ்
உரம்பெற்று, நிலைநின்று, ஓங்கி வளரும்;
தரமூயரும், உலகப்புக்கழ் பெறலாம் - நம்
பரம்சென்ற தமிழ்த் தாயும் சுதந்திர
தாகம்தனிந் திருப்பாள்; - அன்று
பலிக்கவிதி அமைப்போம்!

வீரமுழக்கம்

செய்தவன்

நீயே!

- ஏ. எம். எம். பாறுக் -

ஒரு நூற்றாண்டு போனதன்
பின்னே

உன்னை நினைத்தேன்
நன்றி மறந்தவன்
ஏணிப்படியை
எட்டி உதைத்தவன்
செஞ்சோற்றுக்களை
செகமறிய மறுத்தவன்
என்மேல் குற்றம்
ஏராளம் உள

நிலகெட்ட மாந்தரை
நினைந்ததினாலே
நெஞ்சே வெடிக்
நிதமுப்பாடி
புதுவை கடவை
இவைகளைவிட்டு
சென்னைநகரில்
சிறப்புக்கண்டாய்

தனியொரு மனிதன்
உணவின்றியிருந்தால்
செகத்தினையழித்திடச்
சொன்னதும் நீதான்
இந்த நூற்றாண்டில்
இருத்தாயென்றால்
ஈரேழு உலகினையும்
ஒரு நொடிப்பொழுதில்
உதறிடச்சொல்வாய்
உடைத்தும் காட்டுவாய்

தென்னுதமிழை
துள்ளு நடைமில்
பாடிவைத்தாயே
வீறுகொண்ட நெஞ்சை
வாவென்றழைத்தாய்
விட்டில் பெண்கள்
வினைஇருப்பதைக்கண்டு
விடுதலை வேண்டும் என
வீரமுழக்கம்
செய்தவன் நீயே

With The Best Compliments

Of

JUPITER TIMBER STORES

**16, ARMOUR STREET,
COLOMBO - 12.**

Telephone: 32606

With Best Compliments

From

PACIFIC METALS

GENERAL HARDWARE MERCHANT

**366, Old Moor Street,
Colombo - 12**

Telephone: 548380

கங்காவைப் பார்த்து நாலேந்து வருடங்களுக்கு மேலாகிறதே என்று எண்ணிக் கொண்டு, ஒருநாள் ஆளைப் பார்ப்பதற்காகக் கல்யாணி வந்திருந்தாள். இரண்டுபேரும் நெருங்கிய உறவு. ஒன்றாகப் படித்த சமதோழமை நினைப்பும் இருந்தது. பார்க்க வந்திருக்கிறாள். அவள் உள்ளே வந்த சமயம் இத்தக் கங்கா வராந்தாவின் மூலச்சுவரோடு முகம் வெறிச்சுப்போய் உட்கார்ந்திருந்தாள். அவளை அந்தநிலையில் கண்டவுடன் கல்யாணிக்குப் பேச நா எழவில்லை. கங்காவின் வெறுமடைந்து விட்டிருக்கிற எலும்பு உடம்பைப் பார்த்து மனம் கசந்தவாறு ஒன்றும் பேசத் தோன்றாமல் அவள் தூரத்திலேயே நின்றுருந்தாள். அவள் அப்படி வந்து நிற்கிறதையும் மானசீ கமாய் த்தன்னை வெறுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் கங்கா பார்த்திருப்பாளோ' என்னவோ.

இந்த மனித உறவுகளுக்கப்பால், தான் என்றைக்குமே தனிமை கொண்டிருப்பவள் என்ற நம்பிக்கையிலேயே, அவள் வாழ்க்கையுக்கத்தின் பிரச்சினைகளிலான சம்பவக் கோர்வைகள், சம்பூர்ணம் அடைந்துவிட்டிருக்கிற நிலையில் புறவாழ்க்கையில் மட்டுமே பிரக்ஞை கொண்டு வாழும் கல்யாணியைப் போன்ற ஒரே இனத்துத் தனிமனிதர்களால், அவளை என்ன செய்துவிட்ட முடியும். அவர்களுடைய ஒன்று திரண்ட முகபலம்கூட புறம்பானதே.

கல்யாணி இன்னும் நின்று கொண்டேயிருந்தாள். அவள் வயது மங்காமல், இவளோடு ஒத்த வயதாயினும் பதினாறு வயது இளமைக்காரி போல் மிகவும் அழகாகத் தென்படுகிறாள். இதுவே மனத்திற்குத் தெம்பூட்டக்கூடிய பிராணசம்பத்தான விடயம் என்று அவள் நம்பிக்கொண்டிருந்தாள்.

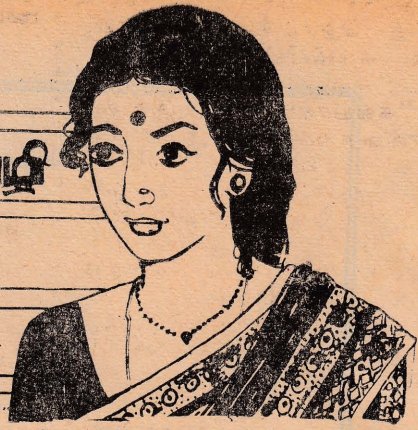
இந்த நம்பிக்கைக் கீற்று களின் நிழல் வாழ்க்கைக்கு, மாறாகக் கங்காவின் ஒரு துருவ மனத்து உண்மைகள், வாழ்க்கை நிழல் விழுத்திய நேரங்களிலிருந்து அவன் தப்

கங்கைவழி

உரு
புதினமாகிறது

— சூனாந்தி

கி.தே.

நெஞ்சில் உரமின்றி, நேர்மைத் திறமுமின்றி வஞ்சனை செய்வாரடி
— கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி!

பிப் பிழைத்த பாதையே அது தான். இந்தக் குருரங்களும், இவைகளின் இழப்புகளும், இவளும் பிரிக்கவே முடியாதன போலாகிவிட்டாலும், உண்மையில் அவள் பிரிந்துதான் வாழ்கிறாள்.

கல்யாணி என்ன பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். கங்காவின் இழப்புகளுக்காக அவள் மனத்துத் துயரங்களை நினைத்து இவளால் மனம் விட்டு, அழ முடியாமற் போனாலும், அவளை அதே நிலையில் குற்றப்படுத்திக் கேவலப்படுத்தி, வார்த்தைகளால், சிலுவை அறைந்து தண்டிக்காமலாவது விட்டிருக்கலாமல்லவா.

அவள் அப்படிச் செய்ய வழி தெரியாமல், உணர்ச்சி முட்டிப் பேசித்தீர்க்கிற ஆவேசத்தோடு நின்று கொண்டிருந்தாள்.

அப்போதுதான் கங்காவுக்கு விழிதிறந்தது. வெளியுலகம் சமூகப்பிரக்ஞை எல்லாம் நினைவுக்கு வந்தன. கேட்டாள். "என்ன கல்யாணி! எப்ப வந்தாய்? வந்து கனநேரமா நிற்கிறாயே! உட்காரேன்" என்றாள்.

கல்யாணி அவளோடு கீழே உட்கார விரும்பாமல், சோபாவில் அமர்ந்துகொண்டு உணர்ச்சியின் குடுகுலையாமலே கேட்டாள்.

"என்னட இது! ஏன்ரை கோலம் கங்கா! கொழும்பிலை போய் நீ வாழ்ந்த வட்சணம் இதுதானா? கடைசியில் உன்

நிலை ஒன்றுமே மிஞ்சேலை போல இருக்கு. எங்கை உன்ரை தாலிக்கொடி — நகைகள் எல்லாம் போட்டு தே! பீடை பிடித்து விடாதோ? இப்ப உனக்கு வயசுன்ன? என் வயசு தானே இருக்கும். நான் எப்படி இருக்கிறேன். என் கணவருக்கு உன் அவரைவிடச் சம்பளம் கூடக் குறைவு. இருந்தாலும் என் நிலைமை எவ்வளவு சந்தோஷமாய்ச் செழித்திருக்குப் பார்த்தாயா! இதுக்கெல்லாம் என்ன காரணம்? உனக்குத் திறமை போதாதென்றுதான் நான் சொல்வேன்.

கங்கா மிகவும் மன அமைதியோடு, மௌனமாக இருந்து அவள் சொல்வதையெல்லாம் அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். துயரம் கனத்து, மெனி சிவிர்த்துப் போய், முகமெல்லாம் வியர்வைத் துளிகள் பூத்துப் பேயறைந்து விட்டாற் போல அவள் விறைத்துப் போனாள். கல்யாணியின் ஏளன வார்த்தைகளைக் கேட்க நேர்ந்துவிட்ட பாலத்துக்காக, அவள் தனக்குள் மனம் புலம்பியழவே செய்தாள். அந்த உணர்ச்சியின் கனம் அடங்கி, அவள் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளவே வெகுநேரம் பிடித்தது. நான் நம்பி வழிபடுகிற உண்மைகளை ஒரு சமூக பிரகடனம் போல், எல்லோருக்கும் அறிவிப்பதற்கு இதுவே தக்க சமயம் என்று கருதி மனதைத் தேற்றிக் கொண்டு, அவள்

பேசத் தொடங்கும் போது,
குரல் கம்மிவிட்டிருந்தது.

“மம்முதாஸ்”

“கல்யாணி..... இதைச் சொல்வதற்காக நீ இவ்வளவு தூரம் என்னைத்தேடி வந்திருக்கத் தேவையில்லை. நானும் நீயும் இருதுருவங்கள் தானென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். பார்க்கப் போனால் உன்ரை ஒளிநிலைக்கு..... அதுதான் நீ பார்க்கிற இந்த வெளியலங்கார வெளிச்சங்களுக்கெல்லாம், நான்தான் சரியான திருஷ்டி பரிகாரம் மாதிரி என்று நினைக்கிறேன். இந்த நினைப்பையும் மீறி உன் மனசுக்குள்ளே நான் தங்கம் என்று ஒரு குரல், அடிச்சுக் கொண்டேயிருக்கு. அதுதான் என்றை சத்தியத்தின் குரல். நீயோ மற்றவர்களோ பார்க்க முடியாத சத்தியம். இதன் நெருப்புத்தான் என்னை எத்தனையோ வழிகளில், புடமிட்டு வைத்திருக்க என்னை அழ அழ எரித்துவந்திருக்கு. நீ அறியாத இந்த நெருப்பு உண்மைகள் என்றுடையே எரிந்து போகட்டும். இதுக்கு மேலே வெறும் உடம்பை மட்டும் களிப்பிலே வைத்துக்கொண்டு மனதை அறிந்துவிட முடியுமா சொல்லு? நீ அறியாத உண்மைகளுக்காகத்தான் இப்ப நான் அழவேண்டியிருக்கு. அதை உன்னை பேசுவதில் பயனுமில்லை. எனக்கு உங்களை இந்த மாதிரியெல்லாம் பார்த்த பிறகும், வழிபடக்கூற சக்தி இருக்கே! அது போதும்”

இதைக் கேட்டு விட்டுக் கல்யாணி கேலி பண்ணுகிற குரலில் சிரித்தாள்.

“நல்லாயிருக்கடி உன் நியாயம். வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம். உனக்குந் தெரியாதோ? திறமை இருந்தால் எவனும் முன்னுக்கு வரலாம். உன்னைப்போலப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், வாழ்க்கை ஜெயிச்ச மாதிரித்தான். உதுகளிலே எனக்கு நம்பிக்கையேயில்லை”

குறுக்கிட்டுக் கங்கா சொன்னாள்:

‘ஓ’ இப்படி எத்தனை பேரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். எப்படியோ வாழ்ந்தால் போதும் என்று இருக்கிற உன்

இது ஒருவகைச் சடையானை. மிகப்பல வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தது. இந்த யானையின் உடம்பெல்லாம் அடர்ந்த ரோமங்கள் இருந்தன. இதன் தந்தங்கள் இதனுடைய துதிக்கையை வட்ட நளமானவை. இதன் தோள்களில் ஓட்டகத்தைப் போல திமிழ் இருந்தது. உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் குளிர் காலத்திற்கு தேவையான உணவை கோடைகாலத்திலேயே தனது திமிழியில் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளும். காலத்தால் அழிந்த உயிரினங்களில் இந்த யானையும் ஒன்று.

— கதிர் மாணிக்கம்

கள் நிலைமை - அப்படி வாழ்ந்து கொடி உயர்த்துவதற்காக எதுவும் செய்யியன். இந்தக்கொடி ஒன்றுக்காக. அது மேலே..... மேலே எழும்பிப் பறக்கிற துரித பிரமைகள் உங்களுக்கு. ஆனால் எங்களுக்கு அணு அணுவாய் சத்தியத்திலே கிடந்து செத்தாலும் சரி. இந்த வாழ்க்கை நாறல்களே வேண்டாமென்றிருக்கே.....”

“ஆனால் இது கேவலமில்லையா.....”

“எது.....?”

“பார்க்க எது பிடிக்காமலிருக்கிறதோ, அதெல்லாம் தான் வெறிச்ச இருளையும், ஐடங்களையும்.....”

“அப்ப உனக்குப் பிடிச்சது.....”

“அழகாய், சந்தோஷமாய் இருக்கிற எல்லாத்தான்.”

“இதிலே எத்தனை நாளைக்குச் சந்தோஷம் என்று பார்த்தியோ” இது முடிந்தால் பிறகென்ன? நித்திய சரிவுகள் எத்தனை துக்கமாயிருக்கு- ஐயோ இந்த வாழ்க்கை கானல் என்று நான் அழுகிறேன். ஏனென்றால் எல்லா மனிதரிலும் இந்த உணமை இருக்கு. பொய்யையே சுமந்து, என்ன குரமாய்ப் போட்டுது வாழ்க்கை. இந்த வேடங்களிலோ பொய்மைகளிலோ எனக்கென்ன மயக்கம்? விடு கல்யாணி அந்தக் கதையை மறந்திடுவம்.”

“இல்லையடி! மறக்கேலாது உனக்கிது பெருமையென்று நீ நம்பலாம். உலகம் நம்ப வேணுமே...” உன்னை உறவு என்று சொல்லவே எனக்கு வெட்கமாயிருக்கு. எனக்கே அப்படியென்றால், சமூகம் என்ன பண்ணும். தூக்கி எறிஞ்சிடாதோ”

“அதுக்கு நான் என்ன செய்ய.? இது ஒரு குற்றமே. என்றை உண்மை. இதற்கு அப்பாற்பட்ட போலி வெளிச்சங்கள் தான், சமூகத்தின் விழுதுகளென்றால், அந்தக் கேவலத்துக்கு வராமல், இப்படி இருளில் மறைந்து விடுகிற சாவு கூட எனக்குப் பெருமைதான். ஏனென்றால் இதிலே என்றும் வாழ்கிற உண்மை இருக்கு தல்லே.”

“நான் என்னத்தைக் கண்டன். ஏதோ உன்ரை நன்மைக்குப் புத்தி சொல்லப்போய்... வேண்டாம். கதைச்சுக்கொண்டிருந்ததிலே நேரம் போட்டுது நான் வரட்டே.....”

“இரு கல்யாணி! கோப்பி போட்டுக் கொண்டு வாறன். குடிச்சிட்டுப் போகலாம்.....”

“எதுக்கு உனக்கு வீண் சிரமம். நான் இப்பதான் குடிச்சிட்டு வந்தனன். நான் போக வேணும்.”

“சரி! ஏதோ உன் இஷ்டம்.

அவள் போனபிறகு, அவளுடைய வார்த்தைகளின் நெருடல்களில், கங்காவுக்கு ஏற்பட்டு வருகிற மனப்புழுக்கம்

அடிக்கடி அவள் மனதில் தோன்றி அவளை வருத்திச் கொண்டிருந்தது. ஆனால் யாரிடமும் இதைப்பற்றி மனம் விட்டுப் பேசியதில்லை. அவள் புருஷன்காரன் கூட எத்தனையோ தரம் கேட்டும் பார்த்தான். அவள் மௌனமாகவே இருந்தாள்.

அவள் புருஷனுக்கு அரசாங்க உத்தியோகம். அது பற்றிய எல்லாச் செய்திகளும் அவளிடம் வரும். ஒரு நாள் அவன் ஒரு செய்தி கொண்டு வந்திருந்தான்.

அப்போது அவள் கிணற்றுடியில் நிறையத் துணிகளைப் போட்டுத் துவைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் கிணற்றுடிக்கு முகம் அலம்பி வந்தவன் துலாக் கொடியைப் பிடித்த கையோடு அவளிடம் கேட்டான்.

“உனக்கு ஒரு புதினம் தெரியுமே?”

அவள் கையில் சவர்க்கார நுரையோடு மனதில் இன்னும் அந்தப் பழைய வடு மாறாமலே அவளைத் திரும்பிப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

“என்ன

“கல்யாணியின் புருஷன் ராகவளைத் தெரியுமல்லே! அவளை லஞ்சக் குற்றத்துக்காக போலிஸ் பிடிச்சிருக்கு. வேலையும் போச்சு. இது மட்டுமல்ல ஆபீஸிலேயே அவன் நிறையக் களவாடி விட்டானாம். இதை விடச் சீட்டுப் பிடிக்கிறேனென்று ஏமாற்றுக்களவுவேறு. இவளை நல்லாய் உதைக்க வேணும்”

“அதெப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்!”

“எல்லாரும் கதைக்கினம். நான் இன்னும் ஆனை நேரிலே காணவில்லை. அவளைப் பார்த்தால், அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். நல்ல கண்ணியமாய் இருப்பான். வாக்குச்சுத்தமாய் நிறையப் பேசுவான். இப்ப போர்த்தால் அவனின் இரட்டை வேட நடிப்புச் சாகசம், நடைமுறை வாழ்க்கைக்கே ஒரு சவரல் மாதிரிப் படுகுது. இப்படி எத்தனைபேர் இருப்பினம் இவர்களை வெளிப்படுத்த எத்தனையுமம் முடியப் போகுதோ”

கல்யாணி குறுக்கிட்டாள்.

“இது ஓர் அற்ப விடயமல்ல. மேலோட்டமாய் வாழ்க்கையைப் பழகுவதே சுகம்” என்ற நம்பிக்கை வேரூன்றிப் போச்சு, ஆழமாய் நினைத்து வாழுறதுக்குப் புத்தியில்லை. கல்யாணி இந்த ரகம் அவளின் கேவலமான வாழ்ச் சொல்வீரத்தை நினைக்க, எனக்கு நெஞ்சைக் கலக்குது. நான் போய் அவளைச் சந்தித்துவிட்டு வாறன்”

கங்கா போகிறபோது, கல்யாணி வீட்டிலே தான் அடைந்து கிடந்தாள். அவள் தலைக்கிரீடமே அழிந்து விட்டாற்போல ஒரு பாழும் நிலைமையிலே, அவள் உடுத்துப் போய்க்கொண்டிருக்கிற, அந்த ஈனமான அவலக்காட்சி முன்கங்கா மிகவும் வெட்கப்பட்டுப் போனாள். அவளை எப்படித் தேற்றுவதென்றே, இவளுக்குப் புரியவில்லை.

வாசலிலே இவளைக் கண்டவுடன் கல்யாணி ஓவென்று அழுதவாறு ஓடிவந்து, கட்டிக் கொண்டு அழுதாள். அவளைத் தேற்றி உள்ளே கூட்டி வந்து, இருவரும் நெருங்கி அமர்ந்து கொண்டபின், அவள் முகத்தை நிமிர்த்தி, ஒன்றுமே அறியாத பாவனையில், விழிகளை அகல விரித்தவாறு, சன்னமாய்க் கங்கா கேட்டாள்.

“என்ன நடந்தது.....”

“குறுக்கு வழிகளிலே வாழ்க்கையை அடையக் கூடாதென்று நீ அன்றைக்குச் சொல்லிக் காட்டினாயே, நான் உன்னைக் கேவலமென்று பழித்தேன். அதற்கு மாறாக என் பெருமையைப் பார் என்றேன். நீ, இல்லாவிட்டாலும் உண்மையாயிருந்தாய். அந்த உண்மைக்கு மாறாக, வாழ்க்கையின் துரும்பான அந்த பெருமைகளை நம்பிக்கொண்டு, நான் அவரையே பின்னத்திலே தள்ளி விட்டு, இப்ப அழுகிறன்..... இனிமேல் எங்களுக்கு யார்கதி?”

“கடவுள் உன்னைக் காப்பாற்றுவார் கல்யாணி. இனியென்றாலும் நீ சமர்த்தாயிரு”

“உன்னைக் கண்ட புண்ணியம் கங்கா! நான் விழிப்பாயிருப்பேன்.”

“மிகவும் சந்தோஷம்.....”

அந்த சந்தோஷத்துடனேயே, கங்கா வீடு திரும்பினாள்

அவளைக் கண்ணில் ஏந்திக் கொண்டு, ஆச்சரியமாகப் புருஷன் கேட்டான்.

“என்ன அதற்குள்ளே திரும்பி விட்டாய்? தோழியைப் பார்த்த சலிப்போ?”

“இதிலே சலிப்பென்ன இருக்கு—குரூரங்களைச் சந்தித்தே பழக்கப்பட்டவள் நான். அதுவும் உலகத்துக்கு வேணும். நம்பாமல், ஆகாயத்திலேயே நிற்க வேணுமென்ற பிரமையெனக்கில்லை. அப்படி நினைத்தால், கல்யாணி கதிதான் எல்லோருக்கும். என்ன பாவமாயிருக்கு அவளைப் பார்க்க.”

“இதிலே பாவம் என்ன இருக்கு. இந்தத் துரோகிகளை நல்லாய் உதைக்க வேணும்”

அவள் அதைக்கேட்டுவிட்டு சிறிது நேரம் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, மௌனமாக இருந்தாள். பிறகு கல்யாணியைப் பற்றி நிறையப் புரிந்து கொண்டிருக்கிற மனதின் தீர்க்கத்தோடு, குரலை உயர்த்திக் கொண்டு, ஆவேசம் வந்தவள் போல், அவள் சென்றாள்.

“அவளை உதைக்கிறதிலே பாவமில்லை. உங்களுக்குத் தெரியாது. இதுக்குக் காரணம், கல்யாணியாகவும் இருக்கலாம் அவளை அந்த வழியிலே தட்டிக் கொடுக்கிற சமூகமாகவும் இருக்கலாம். என் முன்னிலையில், அப்ப அவள் தன் பெருமையை எப்படிப் பறைசாற்றி உள்ள தெரியுமா? அவள் நம்புகிற அந்தப் பெருமைக்கு, ஒரு உடல் மட்டும் கிடைத்தால் போதும். அதைப் பெருமைப் படுத்துவதற்காக எந்த வழியாலும் பணம் சம்பாதித்து, முன்றேறலாம் என்ற நிலைமையே வந்திட்டிடுது. ஆனால் நான் நம்புகிற பெருமைக்கிரீடம். அப்படியில்லை. ஒரு கங்கையின் தாய்மையோடு, அது எல்லோரையும் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் இப்ப சமூகம் இருக்கிற நிலைமையிலே இந்தக் கங்கை விவகாரமெல்லாம், ஒரு புதினம் மாதிரியே தெரியும்.

அவள் கூறுகிற அந்தப் புதினத்தையே அறியாதவன் போல, அவனும் நிற்கிறான்.

*With The Best Compliments
Of*

New K. V. N. Hardware

GENERAL HARDWARE MERCHANTS
GOVT. CORPORATION & ESTATE SUPPLIERS

**18, Abdul Jabbar Mawatha,
COLOMBO - 12.**

Phone: 3 5 4 2 2

With Best Compliments

From

பரந்தன் ஹாட்வேயார்
ஸ்டோர்ஸ்
பரந்தன் சந்தி,
பரந்தன்.

With Best Compliments

From

**UNITED HARDWARE
STORES.**

No. 346, Old Moor Sreet,
COLOMBO - 12.

TEL: 3 2 4 4 5

பாரதி

இனங்காட்டிய

பச்சோந்திகள்

— செல்வா - தம்பிஐயா —

தமிழியல் வரலாற்றிலேயே ஓர் புதிய சகாப்தத்தை தோற்று வித்து 20-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தன் நூராண்டைத் தழுவி ஓங்கிநின்று ஒவ்வோர் உள்ளத்திலும், ஊனிலும் உணர்ச்சிப் பிரவாகமாகி ஊற்றெடுக்கும் பாரதியின் கவிதைகள், தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே கவிதைகள் கற்றோர்க்கு மாத்திரம புலனாகும் நிலையில் இருந்தபோது எனிய நடையில் இனிய சந்தத்தில் தமிழுணரும் உள்ளங்கள் எல்லாம் ஆழப்புகையும் ஓசைநயத்துடனும் கருத்துச்செறிவுடனும் புதுமை ஒன்று செய்தான் பாரதி கவிதைகளால்.

அவன் சொல்லிச் சென்றவைதான் எத்தனை, எத்தனை சொல்லாமல் சென்றதும் உண்டோ! ஆனால் அவன் பாடல்களை அவற்றின் கருத்தாழத்தை நாம் கூறப்புகின் அது “பொங்குமா பாற் கடலையுஞ்சு சிற்பெறும்பே புற்றெழுந்த சேதி” யாக அமையுமெனில் மிகையன்று. இன்று பாரதி நம் தமிழ் மொழிக்கும் நந்தமிழ் இனத்துக்கும் மாத்திரமுரிய கவிஞனல்ல. உலகமகாகவியாகிவிட்ட பாரதி உலகுக்குத் தந்த உணர்ச்சி வீறுடன் கூடிய எழுச்சிக் கதைகளில் விடுதலை, வீரம், காதல், கடவுள், ஆண்டான் அடிமை, புதுமைகள், விந்தைகள், தீர்க்கதரிசனங்கள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களையும் ரசனையுடன் கூறிச் சென்றான்.

நுகர நுகர மிகைமணம் பரப்பும் பாரதியின் கவிதைகள் எமக்கு வியப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் உணர்வையும் ஊட்டுவதோடு நின்றுவிடாது உலகளாவிய சமூக பொது வாழ்வின் வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றன. “கூடர்மிகும் அறிவுடன் படைக்கப்பட்டுவிட்ட பாரதி அரசியலாசானாகுகிரர். ஆம்; நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, இனப்பற்று இவை உண்மையான ஒவ்வொரு

மனிதனதும் உள்ளத்தில் இயல்பாகவே ஊற்றெடுக்கும் உணர்ச்சிகளே. ஆனால் இவற்றின் தாக்க உணர்வுகள் இன்றியே வெறும் போலித்தனமாக தம்மிடம் அவை நிறைந்திருப்பதாக பாவுளை செய்யும் மக்களில் சிலரை பாரதி பாங்காக நமக்கு இனங் காட்டுகிரார்.

“ நெஞ்சில் உரமுமின்றி, நேர்மைத் திறனு மின்றி
வஞ்சனை செய்வாரடி - கிளியே,
வாய்ச் சொல்லில் வீரடி.”

நாட்டை அடிமைப் படுத்தி ஆளும் பகைவர்கள் ஆற்றுசின்ற கொடுமைகளிலுடும் கூட நாட்டுப்பற்றின்றி உள்ளவர்கள் போல் வேடமிடும் இவர்கள் நஞ்சினும் கொடியவர்கள் வஞ்சனையுற்றவர் என விளம்புகிரார். வெறும் வாய்பெயர் வீரர்களாகிய இவர்களின் ஒவ்வோர் இயல்பையும் செயலையும் கூட பாரதி, வியப்புற இலகுதமிழில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“ கூட்டத்திற் கூடி நின்று கூவீப் பிதற்றலின்றி
நாட்டத்திற் கொள்ளாரடி - கிளியே நாளில் மறப்பாரடி ”

பொது மக்களின் மதிப்பைப் பெறுவதற்காக வெறும் நாடகமாமும் இந் நடிப்புச் சுதேசிகளை இகழ்ந்து பாடிய பாரதியின் உள்ளத்தில் கிடந்து அலைமோதும் உணர்ச்சிக் குமுறலும் கோபப் பெருக்கும் எமது உள்ளங்களையும் தீண்டி அவ் உணர்வுப் பிரவாகத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

தம்மை நாட்டின் தொண்டர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு கூட்டங்களில் தொண்டை வரளப்பிதற்றிவிட்டு கூட்ட முடிவில் கூட்டத்தோடு கலந்துமறைவதன்றி செயலின்றிச் சும்மா இருப்பவர்களைப் பாரதி நமக்குப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இவர்களில் எத்தனைபேர் இன்று நம்மிடையே இலைமறைகாயாக மறைந்தும் தெரிந்தும் வாழ்கிரார்கள். இந்த குரர்கள் இன்னும் எப்படியெல்லாம் நடப்பார்களென பாரதி சொல்கிரார் பாருங்கள்.

“ அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்திற் கொண்டாரடி - கிளியே! ஊமைச் சனங்களடி ”

என்றும் மேலும் தொடர்ந்து அவர்

“ தேவியர் மானமென்றும் - தெய்வத்தின் பக்தி என்றும்
நாவினா சொல்வதல்லால்! - கிளியே!
ஊமைச் சனங்களடி ” என்கிரார்.

அச்சமும் அடிமைச் சிறுமதியும் கொண்ட இப் போலிகள் நாட்டையும் வீட்டையும் காப்பதாக வாய்ச்சொல்லில் விண்டு விட்டு இருந்துவிடுவார்கள் என்ற பாரதியின் நெஞ்சக் கொதிப்பை

ஊமைச் சனங்களடி" நெஞ்சமும் தெளிந்த நல்ல அறிவும் வண்டும் என்ற பாரதி இவ்வேடதாரிகளை இழித்துரைக்காது வறு என்னதான் சொல்வான்.

"பெண்மை வாழ்க வென்று கூத்திடுவோமடா பெண்மை வல்க வென்று கூத்திடுவோமடா, "வலிமை சேர்ப்பது தாய் மலைப்பாலடா மாணஞ்சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்" என்ற பெண் பெருமை கூவிய பாரதி, "எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கிற்கே பெண் இழப்பில்லைக் காணென்று" பாடிய பாரதி கேவலம். இந்த நடிப்புச் சுதேசிகளைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறுகிறார்.

"கண்கள் இரண்டிருந்தும் காணும்திறமையற்ற பெண்களின் கூட்டமடி! கிளியே! பேசிய பயனென்னடி!"

ஆம் புதுமைப் பெண்ணைப் படைத்துத் தந்த பாரதி மூடக் கொள்கைகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு அதனுள் அமிழ்ந்தி அடிமையாகி அதிலிருந்து விலக முடிந்தும் விலக முயலாது விழிக் கும் சுதந்திர உணர்வற்ற பெண்களையே கண்ணிருந்தும் காணுந் திறனற்ற கூட்டம் என்று கூறுகிறார் பாரதி. இங்கு இக் கூட் டத்தினரையே செயலற்ற நடிப்புச் சுதேசிகளுக்கும் உவமிக்கிறார் என்பது நாம் மனங்கொள்ளத் தக்கது.

மேலும் இப்போலித் தொண்டர்கள் நாடு விடுதலை அடைய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டே நாட்டு மக்களிடையே தமக்கு அவமதிப்பும் இழிவும் ஏற்படினும் அதனைப் பொருட்படுத்தாது இழி செல்வத் தேட்டில் விருப்பங்கொண்டு சிறுமையடைவா ரென்றும் இயல்பான நடையில் இன்தமிழில் என்றும் பொருத்த மான கருத்துக்களைத் தருகிறார்.

எப்பொழுதும் பயனில்லாத விடயங்களையே பேசி வெறு மனே ஆரவாரிக்கும் அவர்கள்.

"சொந்தச்சகோதரர்கள் - துன்பத்தில் சாதல்கண்டும் சிந்தை இரங்காரடி! - கிளியே! செம்மை மறந்தாரடி!" என்றும் மேலும்.

"மாதரைக் கற்பழித்து - வன்கண்மை பிறர் செய்யப் பேதைகள் போலுயிரைக் - கிளியே! பேனியிருந்தாரடி!" என்றும் கூறுகிறார்.

தன் இனத்தின், தன் சகோதரர்களின், தன் பெண்களின் துயர் கண்டும் எதிர்க்கத் துணியாது பின் வாங்கும் பேடிகளான இந்த துரோகிகள் தம் "தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத் தடுக்க முயற்சியுற்றார்" என்றும் அவர்களை சுட்டிக்காட்டுகிறார். தன்க் துயரத்தையும் போக்கி பங்கேற்கப் பின்வாங்கும் ஆனால் தோண்டர்கள் போல் நடித்து ஏமாற்றிப் புகழடைய முயல் கின்ற இவர்களைப் பாரதி வெஞ்சினத்துடன் நோக்குகிறார்.

காலனைப் பார்த்து "அடகாலா! உனை நான் சிறு புல் என மதிக்கிறேன் என்காலருகே வாடா" சற்றே உனை மதிக்கிறேன் என ஆணவத்துடன் சிரித்த பாரதியின் கோபக் கனல் நடிப்பி லிருக்கும் போலிகளைப் பார்த்து இவ்வாறு வெடிக்கிறது.

"ஊக்கமும் உள்வலியும் உண்மையில் பற்றுமில்லா

மாக்களுக்கோர் கணமும் - கிளியே!

வாழத் தகுதியுண்டோ." என்று கண்ணை தொடுக்கிறார். ஆறறி

வுள்ள மக்கள் உள்ளங்களில் என்றும் இயல்பாக நிலையாக இருக்கும் பண்புகள் ஒன்றுமில்லாது ஊக்கம், உளவலி, உண்மை எனும் மன உணர்வுகளற்ற விலங்குகளாக விளங்கும் இவர்கள் வாழந் தகுதியற்றவர் என்று மேலும் இவ்வாறு

"மாமை சிறிதென்றெண்ணி வாழ்வு பெரிதென்றெண்ணும்

சுனர்க்குலகந்தனில் - கிளியே!

இருக்க நிலமையுண்டோ!" என்றும் அழுத்தம் திருத்தமாக

நாம் அறியத் தருகிறார் பாரதி. ஈனர்க்குலகந்தனில் இருக்க நிலமையுண்டோ" என்ற அடிகளில் வைதுரைக்கும் பாரதியின் வெறுப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாகுபாடுகளை தெளிவாகக் காண்கி றோம்; "பஞ்சத்தினாலும் நோய்களினாலும் மக்கள் புழுக்கள் போல் துஞ்சும் நிலைகளை கண்ணாற்கண்டும் சோம்பிக் கிடக்கும்" இத்துன்மதியர்களை அவர் வன் செயல்களை வன் குணங்களை பச் சையாகவே சொல்லிச் சென்றார் பாரதி.

நூறாண்டுகளுக்கு முன்னர் பாரதி இனங்காட்டிய விடயங்கள் இன்றும் இன்னும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் கூட பொருந்துவனவாக யதார்த்த உண்மைகளாக விளங்குகின்றன.

அந்த பாரதி தோன்றிய தமிழ் இனத்தில் அவன் பண்ணோடு பாடிய இன்தமிழ் பேசும் அவன் மரபில் தோன்றி வாழ்ந்த வாழும் இத்தமிழ் சமூகத்தில் இந்தபோலிகள், நடிப்புச் சுதேசிகள் இல்லா தொழிவார்களர்?

"தேடிச்சேறு நிதம்தின்று, பிறர்வாடப் பலகதைகள் பேசித் திரியும் பலபேடிகை மனிதர்" களே அதிகமாக இருப்பதையும் தீர்க்க தரிசி பாரதி தெரிந்து வைத்திருந்தான். பாரதி எல்லை யற்ற துயருடன் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்

இகழ்ச்சி சொல்பான்மை கெட்டு

நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு

வாழ்ந்திதேல் நன்றோ சொல்லீர்?

இந்த அமரகவிஞரின் கேள்விக்குத்தான் என்ன பதில் வைத்திருக்கிறோம்.

With Best Wishes

From

Chandsree Hardware Stores

"CHANDSREE BUILDING"

IMPORTERS & GENERAL HARDWARE MERCHANTS

**369, Old Moor Street,
Colombo - 12.**

Telephone: 35561
34794

Cable "EMSREE"

With Best Compliments

From

Ruby Trading Co,

Dealers In Hardware & Building Materials Etc.

**465, Old Moor Street,
Colombo - 12.**

Telephone: 33855

With the best Compliments

of

IRON STEEL COMPANY

**393, Old Moor Street.
COLOMBO - 12.**

Telephone: 29011

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

**STERLING
HARDWARES**

**409, Old Moor Street,
COLOMBO - 12.**

Phone: 35927

— எஸ். பி. கிருஷ்ணன். —

பா

ரதியார் கண்ணனைப் பாடிய அளவிற்கு வேறெந்தக் கடவுளரையும் பாடவில்லை. வினையகர் தொட்டு முத்துமாரிவரை பல தெய்வங்களைப் பாடிய பாரதியார் கண்ணனைத் துதித்து வெறும் வேண்டுதல் மாத்திரம் பாடவில்லை. கண்ணனை வைத்து அவர் படுத்தும் பாட்டைப் பார்க்கையில் நெஞ்சம் பதைக்கிறது.

கண்ணன் என் காந்தன். சீடன், தந்தை தாய், தோழன், வினையாட்டுப்பிள்ளை, சற்குரு, எனப் பலவாறாகப் பாடிய பாரதி, ‘கண்ணன்’ திருவடியை எண்ணும் மனதினர்க்கு அழியா வண்ணம் தரும்’ என்று கண்ணன் பிறப்பை வாழ்த்திய பாரதி, திரௌபதிக்கு அபய மளித்த கண்ணனைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் பாரதி, கண்ணனைச் சேவகனாக்கி உணவு மாத்திரம். கொடுத்து, கூலி கொடாமல், வேலை வாங்கிய ‘வீரத்தை’ எண்ணி வியக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

“ஏனெடா நீ நேற்றைக்கு வரவில்லை வேலைக்கு” என்று கேட்கும் பாரதிக்கு, கண்ணன் அளிக்கும் பதில்:-

“பானையிலே தேளிருந்து பல்லால் கடித்த தனால”

“ஓயாமல் பொய்யுரைப்பா, ஒன்றுரைக்க.....

வேறு செய்வார்.....” என்று கண்ணனின் குறும்புகளைச் சாடிய கவிஞருக்கு அவன் செய்த வேலைகளோ!

இன்று மத்திய கிழக்கில் இலங்கைப் பெண் மணிகள் செய்யும் வீட்டு வேலைகளை விட அதிகம் போல் தோன்றுகிறது.

கண்ணன்—

‘வீதி பெருக்கினான்.’

‘வீடு சுத்தமாக்கினான்.’

‘தாதியர் செய்குற்றமெல்லாம் தட்டி அடக்கினான்.’

‘வாத்தியாராய், வளர்ப்புத் தாயாய்’ விளங்கினான்.

‘பால் வாங்க மோர் வாங்க’ ஓடினான்.

பார்வைக்கு சேவகனாக விருந்த கண்ணன் பாரதியின்—

‘நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனாய்,’ விளங்கினான்.

‘பண்பிலே தெய்வமாய்’ த் திகழ்ந்தான். கண்ணன் தன் வீட்டிலே வேலைக்காரனாக வந்த நாள் முதல்—

‘செல்வம், இனமாண்பு, சீர் கிறப்பு, நற்கீர்த்தி கல்வி, அறிவு, கவிதை, சிவயோகம், சிவஞானம், என்றும் ஒளிசேர் நலமனைத்தும் ஓங்கி வளர்ந்தன’ என்கிறார் பாரதியார்.

இப்படியெல்லாம் கண்ணனை ஆட்டிப் படைத்த பாரதியார்—

‘அவன் அருள் நாடினும் நாடுதான்

அவலம் நீங்கிப் புகழில் உயரும்’ என்கிறார்

‘ஓடி வினையாடு பாப்பா தொடக்கம் ‘அக்கினிக் குஞ்சு’ வரை, சுதந்திரப் பாடல்கள் தொட்டு சுயசரிதை எல்லாமே எல்லாரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளன என்றால், தமிழ் உலகில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆயினும்—

கவிஞன் ஒருவன் பெறும் உணர்வை சுவைஞன் ஒருவன் பெற்றுவிட முடியாது என்பதற்குச் சான்றாகவும் சில பாடல்கள் உள்ளன அவற்றில் ஒன்று நந்தலாலா.

“காக்கைச் சிறகிலே
நந்தலாலா — நின்றுள்
கரிய நிறம் தோன்றுதையே
நந்தலாலா.”

காக்கையின் நிறம்தான் கண்ணனின் வண்ணம் என்று கொண்டபின் அடுத்த வரிகளைப் பார்க்கிறோம்.

“பார்க்கும் மரங்கடிகளல்லாம்
நந்தலாலா — நின்றுள்
பச்சை நிறம் தோன்றுதையே
நந்தலாலா.”

கண்ணனில் நிறம் பச்சையாக மாறிவிட்டதா? அல்லது பச்சையும் சேர்ந்த கரும் பச்சையா? குறும்புகள் செய்யும் கண்ணனின் நிறம் என்ன என்று பாரதிக்கே புரியவில்லை போலும்!

வேய்ங் குழல் எனும் பாடலில்—

“எங்கிருந்து வருவதோ — ஒலியாவர் செய்குவதோ — என்றன் மதிமருண்டிச் செய்துடி — இஃது” எனக் கண்ணனின் குழலோசையை வியந்து எம்மையும் வியக்க வைக்கும் பாரதி நந்தலாலா இறுதிவரிகளில்—

“தீக்குள் விரலை வைத்தால்
நந்தலாலா — நின்றுத்
தீண்டு மின்பந் தோன்றுதடா
நந்தலாலா”

என மகிழ்ந்த பாரதி பெற்ற உணர்வை எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறதா? கண்ணனைத் தீண்டு மின்பம் தோன்றுதென்கிறாரே! அந்த இன்பத்தை, தீக்குள் விரலை வைத்து, யாரால் உணர முடியும்!

தான் விரும்பியபடியெல்லாம் கண்ணனைக் கட்டியாண்ட பாரதியைத் தவிர வேறெவர்க்குத் தோன்றும் இன்பம்?

With the Best Compliments

of

MANIAMS

சகலவித

பிடவைத் தினுசுகள், கூறைச்சேலைகள் சிறுவர்கள்,
ஆண், பெண் அனைவருக்கும் ஏற்ற பெல்ஸ், மிடி ஸ்கேட்
மற்றும் ரெடிமேட் உடைகளுக்கும்

மணியம்ஸ்

16, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7 5 4 5

With Best Wishes

From

Colonial Hardware Stores

IMPORTERS & GENERAL HARDWARE MERCHANTS

427, Old Moor Street

Colombo - 12

DIAL : 31950,

With Best Compliments

From

REGAL HARDWARE STORES
General Hardware Merchants

3, Abdul Jabbar Mawatha,
COLOMBO - 12.

T. Phone: 34115

Cable: IRON STEEL

With Best Compliments

From

THIRUPPATHY
HARDWARES

Momsac Building

No. 9, Stanley Road,
JAFFNA.

With Best Compliments

From

OCEAN TRADING Co.

GENERAL HARDWARE
MERCHANTS

376, OLD MOOR STREET
COLOMBO - 12

T. Phone: 36876

உங்கள் சீருடைகளை மிகவிரைவில்
அழக்காக அகற்றி விண்மையாக்கும்

மில்க்வைற்
சலவைப் பவுடர்.

மில்க்வைற் சலவைப் பவுடர்

மாணவ மணிகளே!

உங்கள் சீருடைகளை துரிதமாகவும்
மேலும் பிரகாசமாகவும் சலவை செய்த
“மில்க்வைற் சலவைப்பவுடரை”
வாங்கி உபயோகியுங்கள்.
மேலுறையை சேகரித்து அனுப்பி
மில்க்வைற் அபியாசக் கொப்பீயையும்,
அறிவு நூல்களையும், மில்க்வைற் செய்தியையும்,
மற்றும் சிறந்த பரிசுகளையும்
பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

“மில்க்வைற்”

த. பெ. எண். 77, யாழ்ப்பாணம்,
தொலை பேசி: 7233

**“சுடர்” நண்பர்
வட்டம்**

சுடர் வட்டம் மூலம்
இலக்கிய நண்பர்—நண்பி
களுடன் தொடர்பு
கொள்ள விரும்புவர்கள்
கீழ்க்காணும் விலாசத்தை
அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி
அனுப்பி வைக்கலாம்.
தெளிவான விலாசத்து
துடன் தங்கள் பொழுது
போக்கு விபரக்குறிப்பு
களுடன் அஞ்சலட்டையில்
மட்டுமே அனுப்பிவைக்க
வேண்டும்

சுடர் நண்பர் வட்டம்
194ஏ, பண்டாரநாயக்க
மாவட்டம்,
கொழும்பு — 12.

‘சுடர்’ சந்தா விபரம்

ஆறு திங்கள் — 13-00
ஒரு ஆண்டு — 25-00
(தபாற்செலவு உட்பட)

நிர்வாகி அவர்கட்கு,

இத்துடன் அரை/ஒரு வருட சந்தா தொகையான
ரூபா.....க்கான மணி ஒடர்/போஸ்டல் ஓடரை அனுப்பி
கிறேன், என்னையும் சந்தாதாரராக சேர்த்து.....
மாதம் முதல் கடரை அனுப்புமாறு வேண்டுகிறேன்.

முழுப்பெயர்:

விலாசம்:

நிர்வாகி,

கிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்,
194ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவட்டம்,
கொழும்பு—12.

பிரவுண்ட் கோபி

இது 100% கலப்பற்றது, சுத்தமாக உருவாக்கப்பட்டு உத்தரவாதம் உட்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நகரங்களின்
சீரந்த
கடைகளில்
விற்பனையாகிறது

பிரவுண்ட் பிரவுண்ட்
இண்டஸ்ட்ரிஸ்
80-4/1 பிளாஸ்டிக் பிளேஸ்,
கொழும்பு-12,
தெலங்காணம் 501007

இச்சூழலை 1968, பண்டாரநாயக்க வீதி, கொழும்பு - 12 ல் உள்ள
இலேன் தியூல்பேப்பர்ஸ் லிமிடெட்டாரால் அச்சிடப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டது.